

နိဗ္ဗာန် = ငြိမ်းခြင်း

နှင့်

သစ္စာလေးပါးမြတ်တရား

ပြုံးစုစု

မန္တလေး။

နိဗ္ဗာန်

၁၃၃၁-ခုနှစ်၌ ဤစာရေးသူ၌ ငှက်ရောဂါနှင့် ဆီးရောဂါတို့သည် အကြီးအကျယ် ဖြစ်၍လာတော့၏။ ငှက်ဖျားကို ကုလို့ပျောက်သွားလျှင် ဆီးရောဂါက ဝင်၍လာတော့၏။ ဆီးရောဂါကို ကု၍ပျောက်သွားလျှင် ငှက်ရောဂါကဝင်၍လာပြန်တော့၏။ ဒီကဲ့သို့ တစ်လဲစီ ဖြစ်၍နေတော့၏။ လုံးဝ ပျောက်သွားအောင်ဟု ကု၍ မရဖြစ်နေတော့၏။ ဒီအချိန်မှာ နေမျိုးရာဇာ ဦးမောင်ကြီးရေး ဓမ္မစကြာအဆီဟူသော စာအုပ်ကလေးကို အိပ်ရာဘေးနားမှာ တွေ့တာနဲ့ ကောက်ကြည့်လိုက်၏။ နိဗ္ဗာန်အကြောင်းကိုရေးထားတာ တော်တော် များများတွေ့ရ၏။ အင်း . . . ငါ့မှာလည်း ရောဂါကကုလို့မရဖြစ်နေ၏။ သေဘို့သာ များတော့၏။ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း ငါဟာ နှစ်နှစ်ချိုက်ချိုက် မယုံကြည်၊ ရောင်ဝါးဝါးသာ ယုံကြည်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒီတော့ သေခြင်းသေရင် ဒီနိဗ္ဗာန်ကို စူးစမ်းလေ့လာရင်း သေရတာက ကောင်းမည်ဟု စဉ်းစားပြီး ကိုရင်ကြီးဝတ်ကာ ဓမ္မစကြာရိပ်သာသို့ သွား၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းကာ အားထုတ်တော့၏။ ရောဂါကလည်း သက်န်း ဝတ်ပြီး အားထုတ်တဲ့နောက် နှစ်ခါလောက်သာဖျားပြီး ပြတ်သွားတော့၏။ ဟ- ငါမသေတော့ဘူး ဒီလိုဆို သုံးနှစ်လောက် ဆက်၍အားထုတ်ကြည့်မည်၊ နိဗ္ဗာန်ဟာ ရှိနိုင်သည်ဟု ခန့်မှန်း၍ရလျှင် မထွက်တော့ဘူးဟု ဆုံးဖြတ်ကာ အားထုတ်လိုက်ရာ တစ်နှစ်ခွဲလောက်ကြာတော့ ကိုယ်ဆင်းရဲ ဂိတ်ဆင်းရဲ ဘာ ဆင်းရဲတို့ကို မြင်စပြုလာတော့၏။ နောက် ဆက်၍အားထုတ်ပြန်ရာ နောက်ထပ် ၈၀အသစ်တစ် ဖန်တို့မဖြစ်ရလျှင် ဒီစိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ ဘာဆင်းရဲတို့မှ လွတ်မြောက်နိုင်မည်ဟု အဆင်းရဲတို့၏ လွတ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ခန့်မှန်း၍ လာနိုင်တော့၏။ ယုံကြည်၍လည်း လာတော့၏။ ဒါ့ကြောင့် စာကိုဖတ်ရုံနှင့်တော့

တရားကိုနာရုံနှင့်တော့ နိဗ္ဗာန်ကို အသင့်အတင့်လောက်ပဲ ခန့်မှန်း၍
ရလာပါလိမ့်မည်။ တရားကိုလက်ထပ်သင်ယူ၍ အားထုတ်လိုက်လျှင်တော့
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် ထူးခြားစွာခန့်မှန်း၍လာနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ဒါကြောင့်
ရှေးဦးစွာစာကိုဖတ်၍ခန့်မှန်းနိုင်အောင်၊ ပြည်-ဇောတိကာရုံဆရာတော်ရေး
နိဗ္ဗာန်နဇောတိကာကျမ်းကို အမှီပြု၍ မိမိသဘောပေါက်သလို နိဗ္ဗာန် ငြိမ်းချမ်းခြင်း
ဟူသောအမည်ဖြင့် စာအုပ်ကိုရေးလိုက်ရပါတော့သတည်း။

နိဒါန်းပြီး၏။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဝါနတော နိက္ခန္တိန္တိ နိဗ္ဗာနံ

ဝါနတော- တဏှာမှ၊ နိက္ခန္တိ-ထွက်မြောက်သော တရားတည်း၊ နိဗ္ဗာနံ-
တဏှာမှထွက်မြောက်သောတရား (သင်္ဂဟဘာသာဋီကာ)

နိဗ္ဗာန်က-တဏှာမှ ထွက်မြောက်နိုင်မှ ချမ်းသာမယ်လို့ဆိုတယ်။
သတ္တဝါအများက တဏှာနှင့်တွဲယှဉ်၍ နေရမှ ချမ်းသာတယ်လို့ ထင်တယ်၊
ဒီကဲ့သို့ ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး ဆန့်ကျင်နေကြတယ်။

ဒါကြောင့် တို့ငယ်ငယ် ကိုရင်ဘဝတုံးက၊ ဆေးလိပ်ကြိုက်တတ်တဲ့
ဒကာမကြီးတစ်ယောက် ဥပုသ်စောင့်လာရင်း ကိုရင်- နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဆေးလိပ်
သောက်ရသလား၊ ဆေးလိပ်ရှိသလားတဲ့ မေးတယ်၊ (ကိုရင်ကလည်း နိဗ္ဗာန်
အကြောင်း တကယ်နားလည်လို့တော့မဟုတ်ဘူး၊ သူများပြောသံ ကြားဘူးတာနဲ့)
ဆေးလိပ်မရှိဘူး၊ ဆေးလိပ်မသောက်ရဘူးလို့ပြောတော့ ဟင်း- ဆေးလိပ်

မသောက်ရရင် တော်ပြီ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မလိုချင်တော့ဘူး၊ နတ်ပြည်ကိုဘဲ လိုချင်တယ်ဟု ပြောတော့၏။ နောက် နွားဝါသနာပါတဲ့ ဒကာကြီးတစ်ယောက်ကလည်း ကိုရင် နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ နွားရှိသလားလို့ မေးပြန်တယ်။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ နွားမရှိဘူးပြောတော့ နွားမရှိရင် ပျင်းစရာကြီး၊ နိဗ္ဗာန်ကို မလိုချင်ဘူး၊ လူ့ပြည်ကိုဘဲ ပြန်လာတော့မယ်၊ ဒါမှ နွားကောင်းကောင်း ကိုင်ရမှာဟု ပြောပြန်၏။ နောက် ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက- တရားပွဲတစ်ခုမှာ ပါဠိပါဌ်သားတွေ ရွတ်ဖတ်ပြီး အကိုးအကားပြကာ နိဗ္ဗာန်အကြောင်းကို ဟောသတဲ့၊ နိဗ္ဗာန်ဟာ အိုခြင်းနာခြင်း သေခြင်းမရှိ၍ အင်မတန်ကောင်းကြောင်း၊ ချမ်းသာကြောင်း၊ ဆင်းရဲ အပေါင်းမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း၊ ဘာနဲ့မှမတူ အလွန်အလွန် အေးမြကြောင်း စသည်ဖြင့် ဟောပြီး (ပရိဿတ်ကလည်း ငြိမ်နေတာနဲ့) အင်း- သဘောကျလောက်ပါရဲ့၊ အကဲခပ်လိုက်ဦးမှဟု မျက်စိကိုဖွင့်လိုက်တော့ ရှေ့ဆုံးက ဒကာမကြီးကို မြင်သဖြင့် ဘယ်နှယ်လဲ ဒကာမကြီး နိဗ္ဗာန်ကိုသဘောကျတယ်မဟုတ်လား၊ လိုချင်တယ် မဟုတ်လားဟု မေးလိုက်၏။ ဟင့်-မလိုချင်ဘူး၊ ဟ-ဘာလို့လဲ နိဗ္ဗာန်က အင်မတန် အေးတယ်၊ အဲဒီအေးတာနဲ့ တပည့်တော်'ာနဲ့ မတဲဘူးလို့ ဆရာဝန်က ပြောထားတယ်ဘုရားတဲ့၊ ကိုင်းမှတ်ကြကရော့ ပရိဿတ်တို့ရေ ။

နောက်တစ်ခုရေးရဦးမယ်- အိမ်တော်ရာ မောင်ဦးတဲ့ . . . မောင်ဦးဟာ အိမ်တော်ရာဘုရားပတ်ဝန်းကျင်မှာ နေတယ်၊ ညနေတိုင်း အိမ်တော်^{ရာ}ဘုရားထဲမှာ လာပြီး အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နဲ့ ဘုရားရှိခိုးတယ်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း အော်အော်ပြီး ဆုတောင်းပြီးပြန်တယ်၊ ဒါ့ကြောင့် သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က အင်း ဒီအကောင် နိဗ္ဗာန်ကိုတယ်ပြီးဆုတောင်းတယ်၊ သိရောပေါ့ကွာဟုကြံပြီး ဇာတ်ပွဲထဲက နတ်ဝတ်တန်ဆာကို ငှားဝတ်ပြီး ဘုရားမှာ ကွယ်စောင့်နေသတဲ့။ အချိန်တန်တော့ မောင်ဦးဟာလာတဲ့ပြီး ထုံးစံအတိုင်း ဘုရားကန်တော့၊

နိဗ္ဗာန်ကိုရပါလို့၏လို့ ဆုလည်းတောင်းလိုက်ရော၊ ပြေးလာတဲ့ပြီး လက်ကိုဆွဲကာ ကိုင်းလာလိုက်ခဲ့၊ မင်းကိုနိဗ္ဗာန်ကို ပို့မလို့တဲ့၊ သိကြားမင်းက အခေါ်ခိုင်း လိုက်တယ်၊ လာလိုက်ခဲ့ဟု အတင်းဆွဲခေါ်တော့ နေပါဦး နတ်မင်းရဲ့ စဉ်းစား ပါရမီ ဝဦးဟု အတင်း ရုန်းတော့၏။ ဟင်္တုအင်း မရဘူး သိကြားမင်းရဲ့အမိန့်ကွ မင်း လိုက်ကိုလိုက်ခဲ့ရမယ်ဟု အတင်းဆွဲသောအခါ နေပါဦး နတ်မင်းရဲ့ ကျုပ် အိမ်ကိုပြန်ပြီး တိုင်ပင်ပါရစေဦးဟု အတင်းရုန်းတော့၏။ ကောင်းပြီ မင်း အိမ်ပြန်ပြီး တိုင်ပင်နေ မြန်မြန်ပြန်ခဲ့ဟု လွှတ်လိုက်သတဲ့။ အိမ်ကို ရောက်သောအခါ တုန်တုန်ရီရီနဲ့ ငါ့ကို သိကြားမင်းက နိဗ္ဗာန်ကို ပို့မလို့တဲ့၊ နတ်မင်းကို လွှတ်လိုက် လို့ လာခေါ်နေတယ်၊ လိုက်သွားရကောင်းမလား၊ မကောင်းဘူးလားဟု တိုင်ပင် သတဲ့၊ ဒီတော့ အိမ်ရှင်မက နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အင်မတန်ကောင်းတယ် ပြောတယ်၊ ရခဲတယ်ပြောတယ်၊ လိုက်သာသွားလို့ပြောတော့ ဟ- ငါမရှိ နင်တို့ဖြစ်ပါမလား၊ စဉ်းစားကြဦးနော၊ ဖြစ်ပါတယ် စဉ်းစားစရာမလိုပါဘူး၊ မင်းကံကောင်းလို့ လာခေါ်တာ လိုက်သာသွားပါဟုပြောသောအခါ နင်တို့မစဉ်းစား ငါစဉ်းစား ရဦးမယ်ဗျာ ဟူသတဲ့

ဤစာရေးသူလည်း ဟိုငယ်ငယ်ဘိုးက နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်မြတ်ကို နိဗ္ဗာန် ရွှေမြို့တော်သို့လို့ အကြိမ်ကြိမ်ရွတ်ခဲ့၊ အကြိမ်ကြိမ်လည်း ကြားခဲ့ရသဖြင့် . . နိဗ္ဗာန်ကိုရပါလို့၏လို့ဆိုတိုင်း ဆိုတိုင်း ရွှေပိန်းချအဆောက်အဦ၊ ရွှေပန်းတောင်၊ ပန်းတက်တို့ကိုဘဲ စိတ်မှာ ပေါ်ပေါ်လာ၏။ ယခုတရားအားထုတ်လို့ ဒုက္ခကို သဘောပေါက်လာတော့မှသာ ဒီရွှေပိန်းချအဆောက်အဦနှင့် ရွှေပန်းတောင်၊ ပန်းတက်တို့ဟာ ပျောက်ကွယ်၍သွားတော့၏။

အင်း- ဒို့ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေမှာလည်း ၄-၅-၁၀နှစ်အရွယ်လောက်က စ၍ နိဗ္ဗာန်ရပါလို့၏ကတော့ ကြေညက်၍နေပေပြီ၊ ဒါပေမဲ့ နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်း

ကိုတော့ ကြီးကြီးငယ်ငယ် ရွယ်ရွယ်ဟူသမျှတို့သည် ဆွေးနွေးခြင်း၊ မေးမြန်း စူးစမ်းခြင်းတို့ကိုတော့ မပြုကြသည်က များပါ၏။ ဒါ့ကြောင့် ဒီနေရာမှာ ဟာကွက်၊ ပျော့ကွက်၊ လျော့ကွက်၊ ယိုင်ကွက်ကြီးဖြစ်၍နေပါ၏။ တကယ် ကတော့ နိဗ္ဗာန်ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏ အဓိကပန်းတိုင်ကြီး ဖြစ်ပါ၏။ ထိုအဓိက ပန်းတိုင်ကြီးကို အနည်းဆုံး သညာအနေအားဖြင့်တော့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကြီးသိ၍နေတို့ ကောင်းပါသည်။ ဒါမှသာ တစ်ဖွန်းတစ်ယောင်းမမှစ၍ မိမိတို့ ပြုသမျှ ကောင်းမှုတို့ကို နိဗ္ဗာန်ကိုရည်မှန်း၍ ပြုတတ်ကြမည်ဖြစ်ပေသည်။ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်း၍ ကုသိုလ်ကို ပြုတတ်ကြမှသာ ညောင်စေ့လောက်လှူ ဉာဏ်ယှဉ်မှု နိဗ္ဗူစံရဲ လေးနှင့်အညီ ဖြစ်ကြရပေမည်။ ဒီကျမှသာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်ရကျိုးဟာ အနပ်ကြီးနပ်ကြရပေတော့မည်။ (အကယ်၍ ပန်းတိုင်ကိုမမြင်ရဘဲ ပြုအပ်သမျှသော ကုသိုလ်တို့သည် မျက်မမြင်လမ်းသွားသကဲ့သို့ဖြစ်ရပေ တော့မည်)။

နိဗ္ဗာန်ရဲ့သဘောကလည်း အင်မတန် သိမ်မွေ့နက်နဲလှ၍ သိနားလည် ရန် ခက်ခဲပါသည်။ ဤစာရေးသူသည် ငယ်ငယ်က ရဟန်း ၆-ဝါရခဲပါသည်။ ပထမလတ်တန်းအထိ စာသင်ခဲ့ဘူးပါသည်။ ဝါနတော။ နိက္ခန္တိ နိဗ္ဗာန်- တဏှာမှထွက်မြောက်တတ်သောကြောင့် နိဗ္ဗာန်လို့ အကြိမ်ကြိမ်ရွတ်ခဲ့ဘူးပါ၏။ ထိထိမိမိကတော့ နားမလည်ခဲ့ပါ။ စဉ်းစား၍လည်း မကြည့်ခဲ့ဘူးပါ။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အကောင်းဆုံးတရားဘဲ၊ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းတို့မှလွတ်တဲ့တရားဘဲဟု အကြမ်းဖျဉ်းလောက်သာ ယောင်ဝါးဝါးလက်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤစာရေးသူ လောက်မှ ဘာသာရေးစာပေကို မလေ့လာဘူးသူများမှာဆိုလျှင် သာ၍ပင်ဝေးမည် ထင်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်၏သဘောကလည်း လွယ်လွယ်နှင့် နားမလည် တာလည်း မပြောနှင့်တော့၊ နိဗ္ဗာန်ကို အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာတို့က ကွယ်ထားတာကိုး

အဝိဇ္ဇာက ဘဝသံသရာ-အာရုံတို့၏အပြစ်၊ ဆင်းရဲနေမှုတို့၏ အပြစ်အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း မမြင်ရတဲ့အပြင် ထိုဘဝသံသရာအဆင်းရဲတို့ကိုပင် အကောင်းထင်အောင် မှောင်ချထားလေသည်။

တဏှာက အဝိဇ္ဇာမှောင်ချထားတဲ့အတိုင်း ဘဝသံသရာ အာရုံတို့၏ အဆင်းရဲတို့ကိုပင် အကောင်းထင်၍ ကပ်ငြိတွယ်တာ၏။ လိုချင်၏။

ဒါ့ကြောင့် ဤစာရေးသူသည် တစ်နှစ်သင်္ကြန်တွင်း၌ ဒုလ္လဘ ရဟန်းခံပွဲနှင့် ဘဝရက်တရားစခန်း ဖွင့်၏။ ထိုပွဲ၌ ဘဝဒုက္ခ၊ သံသရာဒုက္ခတို့ကို ဟောပြော၍ ထိုဘဝဒုက္ခ၊ သံသရာဒုက္ခတို့မှ ကျွတ်လွတ်ကြရအောင်ဟု တရား အားထုတ်ရတာဖြစ်ကြောင်း ဟောပြော၍ တရားအားထုတ်စေခဲ့၏။ ဘဝ-ရက်ပြည့်၍ ဒုလ္လဘရဟန်းများ လူထွက်သွားကြ၏။ တစ်လလောက်ကြာသောအခါ ဒုလ္လဘရဟန်း လူထွက်တစ်ယောက် ကျောင်းသို့ ရောက်လာ၏။ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်၏ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို တရားအားထုတ်ကြည့်တို့ ဒါမှ ဘဝဒုက္ခ၊ သံသရာဒုက္ခ တို့မှ လွတ်မြောက်မည်ဖြစ်ကြောင်းပြောပြရာ ဟ-သူငယ်ချင်းရ ဘဝဒုက္ခ၊ သံသရာဒုက္ခတို့က လွတ်မြောက်အောင် ဘာလုပ်နေစရာလိုသလဲ၊ ဘဝတိုင်းမှာ ဘယ်ဘဝမှာမဆို ပျော်ရွှင်စရာတွေ ရှိနေတာဘဲ၊ ခွေးဘဝမှာလည်း ပျော် ရွှင်စရာ ရှိတယ်၊ နွားဘဝမှာလည်း ပျော်ရွှင်စရာရှိတယ်၊ ခြေပုရွက်ဘဝမှာတောင် ပျော်ရွှင်စရာရှိနေသေးတာ။ ဒီတော့ ဘာ ဘဝက လွတ်မြောက်အောင် အားထုတ် နေစရာလိုသလဲ၊ သူငယ်ချင်းရာလို့ ပြန်ပြောတယ်ဘုရားလို့ လျှောက်၏။ ဒီအယူအဆကို ဒုလ္လဘလူထွက်ကလည်း ကြိုက်လာပုံရတယ်။ အင်း ခံစားချင်တဲ့မျက်စိနဲ့ ကြည့်တာဆိုတော့ ဘဝဒုက္ခ၊ သံသရာဒုက္ခတို့ကိုတောင် မမြင်ရတော့ဘူး။ အဝိဇ္ဇာက ကွယ်ထားပြီး တဏှာက ငန်းငန်းတက်နေတာ ဆိုတော့ ထိုခံစားတို့ရဲ့နောက်မှာ ကပ်၍ပါနေတဲ့ ဒုက္ခတို့ကိုတောင် မမြင်ရ

တော့ဘူးပေါ့လေ။ . . .

ခွေးဘဝမှာဆိုလျှင် ကံမကောင်းလို့ ခွေးဖြစ်ရတဲ့အထဲ လမ်းဘေး သွားပြီး အပစ်ခံရ၊ ကားအကြိတ်ခံပြီးသေရ၊ မသေပြန်ရင်လည်း ဝဝလင်လင် မစားရလို့ ပိန်ချီချီ၊ ဆာလွန်းလို့ခိုးစားပြန်တော့လည်း အရိုက်အနှက်ခံရ၊ မတော်လို့ ခါးအဆစ်ကလေးများရိုက်မိသွားလို့ ကျိုးများသွားခဲ့ရင်လည်း နောက်ပိုင်းသေကလေး ဖြစ်သွားပြီး တွဲနောင်းကလေးနဲ့ မစားရတချက်၊ စားရ တချက်နဲ့ ဘယ်လောက်များ ဆင်းရဲနေမလဲ စဉ်းစားကြည့်ပါ။

နွားဖြစ်ပြန်တော့လည်း နေပူမရှောင် မိုးရွာမရှောင် ရုန်းရကန်ရ၊ နေဆိုး လို့မှ မပြောနိုင်တဲ့ဘဝ၊ ဒီအထဲ အိုများလာသောအခါ သားသတ်ရုံမှာ အဆုံး သတ်ရ။

ကြက်၊ ဝက်ရယ်လို ဖြစ်လာပြန်တော့လည်း အရွယ်မရောက်လိုက်နဲ့၊ ရောက်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် အသတ်ခံရ၊ ခြပုရွက်ဖြစ်ပြန်တော့လည်း ငှက်ကလေး၊ ကြက်ကလေးတွေရဲ့အစာဖြစ်ရ၊ လူတွေက ခြ ပုရွက်တို့ကို အလွန် မုန်းသဖြင့် ရေနံနဲ့လောင်းလို့ သေကြရ။

ဒါဖြင့် မြေမှာနေလို့ သေကြရတာလားဆိုတော့- ကောင်းကင်မှာနေတဲ့ ငှက်ကလေးတွေမှာလည်း အစာက မြေပေါ်မှာဆိုတော့ မြေမှာဆင်းပြီး အစာ ရှာရင်း သေကြရ။ ငှက်မုဆိုးရဲ့ လက်ထဲရောက်ပြန်ရင်လည်း အလှောင်ခံရ၊ အသတ်ခံရ၊ ပိုက်ကွန်ကိုမြေမှာ ဖြန့်ခင်းပြီး ခြေတစ်ဖက်ကို ကြိုးနဲ့ချည်၊ ငုတ်ရိုက်ထားပြီး တယ်ကောင်လုပ်ထားလို့ နှစ်တောင်လောက်ပျံလိုက်၊ ပျံရင်း ကျလိုက်နှင့် ခံနေရတာဟာ ဘယ်လောက်များ ဆင်းရဲနေမလဲ။

ရေသတ္တဝါများမှာဆိုရင်လည်း ငါးကလေးတွေကိုချိတ်ဆွဲခံရ၊ ပါးဟက်ထဲ ကြိုးသွင်းပြီး အဆွဲခံရ၊ အရှင်လတ်လတ် ပါးဟက်ကိုအဖဲ့ခံရ၊ ကျွက်ကလေးတွေ

ငါးကလေးတွေကို ကျောပေါ်မှာ ဖေါက်ချိတ်ပြီး ရေထဲမှာ တန်းလန်းချကာ ငါးများ လို့ လောက်လက်လောက်လက်နဲ့ ဆင်းရဲနေရတာတွေ၊ မိုးဦးကျဆိုရင် ဖားကလေး တွေဟာ အရှင်လတ်လတ်နှင့် ရေခွေးအဖျောခံနေရတဲ့အဆင်းရဲတွေ ...

လူရယ်လို့ဖြစ်လာပြန်တော့လည်း ဆင်းဆင်းရဲရဲနှင့် လုပ်ကိုင် စားသောက် နေရသူတွေ၊ လူစဉ်မမီလို့ တောင်းရမ်းစားသောက်နေရသူတွေ၊ မျက်စိမမြင်ရတဲ့ဒုက္ခိတတွေ၊ ဆွံ့အနားထိုင်းသူတွေ နှစ်ရှည်လများ အိပ်ရာထဲ လဲနေရတဲ့ နာတာရှည်ရောဂါသည်တွေ၊ ထမင်းမှန်းဟင်းမှန်းမသိအောင် ရူးသွပ်၍ ဆင်းရဲနေရသူတွေ စသည် စသည်ဖြင့် ဘဝတိုင်းမှာ တကယ်ရှိနေတဲ့ ဆင်းရဲ ဒုက္ခတွေကို ဒင်းတို့ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ရှိနေပါလျက်နှင့် ဆင်းရဲနေကြရ တာပါကလားလို့ ဉာဏ်မှာ မထင်မြင်နိုင်ကြတော့ဘဲ ထိုထိုဘဝတိုင်းမှာရှိနေတဲ့ မဖြစ်စလောက်သောပျော်ရွှင်စရာချမ်းသာမှု ကွက်ကွက်ကလေးတွေကိုသာ ကွက်၍ ကြည့်ပြီး .. ဘဝတိုင်းမှာ ပျော်ရွှင်စရာတွေ ရှိနေတာဘဲ၊ ဘာ လွတ်မြောက်အောင် လုပ်နေစရာလိုသလဲ သူငယ်ချင်းရယ်ဟူသောအမြင်သည် အဝိဇ္ဇာ တဏှာတို့၏ လှည့်စားချက်ကြောင့် ... မစင်ဟာ စားလို့ကောင်းလိုက်တာဟူသော ခွေးမြင် ဝက်မြင်တို့၏ အမြင်မျိုးသာ ဖြစ်ပေတော့သည်ဟူ၍ မှတ်လိုက်ပါ။

အင်း-ပြောလို့သာ ပြောရတယ်၊ အဝိဇ္ဇာ တဏှာတို့၏ လက်တွင်းက မလွတ်ကင်းသေးသော သတ္တဝါဟူသမျှတို့သည် ကာမဝတ္ထု၊ ကာမအာရုံ၊ ဘဝ အာရုံတို့က လှုပ်ရမ်းပြလိုက်ရင်တော့ သွက်သွက်ခါအောင် လှုပ်ရှားကြရဦး မှာပါဘဲ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်တုံးက ဒီအဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာတို့၏လှည့်စားချက်ကြောင့် ကာမဂုဏ်အာရုံတို့၏နောက်ကို တကောက်ကောက်လိုက်၍ ကျက်စားရင်း အစမထင် သံသာပြင်ကြီးတည်း၌ မျောခွဲကြရပေပြီ၊ ဒုက္ခတွေပင်လယ်ဝေခွဲကြရပေပြီ။ မျက်ရည်တွေ လေးစင်း

သမုဒ်မျှ ကျခဲကြရပေပြီ။ လည်ချောင်းသွေးတွေကလည်း လေးစင်းသမုဒ်မျှ ကျခဲကြရပေပြီ။ ဒါကြောင့် အဝိဇ္ဇာ တဏှာတို့၏လက်တွင်းကထွက်ကြကုန်လော့၊ ခံစားမှုတွေတော်ကြကုန်လော့၊ ရပ်ကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ နေတဲ့ကြား တည်းကတောင် ခံစားမှုတွေကို တင်းမတိမ်နိုင်သေး၍ ဘုံစဉ်စံပါရစေပါဘုရား ကလာသေး၏။ ယခုလို မိုးလေကမမှန် ရာသီဥတုက မကောင်း၊ အစာတွေက အဆီအနှစ်မရှိ၊ ရောဂါတွေကများ၊ သက်တမ်းတွေကတို၊ လောဘ၊ ဒေါသတွေက ထူပြော၊ အကျင့်စာရိတ္တတွေကပျက်ပြား၊ ဖောက်ပြန်မှုတွေကများ၊ ဤလိုအခါမျိုး မှာဆိုတော့ ဉာဏ်အမြင်ကန်းမှုကတော့ ဘာပြောကောင်းမလဲ ပိန်းပိတ်၍ နေတော့တာပေါ့။ ဒါကြောင့် အဝိဇ္ဇာ တဏှာတို့၏ လက်တွင်းက မထွက်လိုဘဲ မစင်စားချင်နေကြတာပေါ့။

ဒါကြောင့်-ရှေးတုံးက ရသေ့တစ်ယောက်က ဒုက္ခဒုက္ခလို့ မပြတ်မပြတ် ငြီးငြီးနေတာကို ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်က အဲဒီဒုက္ခကို ပေးစမ်းပါလို့ လက်ခံ တောင်းသတဲ့၊ ဟ-ဒုက္ခဆိုတာ မကောင်းဘူး ဆင်းရဲတာကိုပြောတော့၊ အဲဒီ ဆင်းရဲတာကိုဘဲ ပေးပါလို့တောင်းပြန်သတဲ့၊ အင်း-ဒီအကောင် ဒုက္ခကို လက်တွေ့ထိပြမှ သိတော့မှာဘဲလို့ကြံစီပြီး ခွေးကိုအိတ်ထဲမှာထည့်၍ ရော့-မင်းသိချင်တဲ့ဒုက္ခ သစ်ပင်ခြုံနွယ်တွေကင်းတဲ့ ကွင်းပြင်ကျမှ ချကြည့်လို့ ပေးလိုက်သတဲ့၊ ပုဏ္ဏားကလည်း ကော်တာဘဲ၊ ငါကြည့်ချင်တဲ့ဒုက္ခကို မြင်ရတော့မှာဘဲဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနဲ့ ထမ်းသွားသတဲ့၊ လမ်းကျတော့ အိတ်ထဲက ခွေးကလှုပ်တော့ ဟ-ဒုက္ခက လှုပ်သကိုးလို့ အောက်မေ့ရင်း၊ ကွင်းပြင်ရောက်တော့ ကြည့်ချင်အားကြီးနဲ့ အိတ်ကိုဖွင့်လိုက်တော့ စိတ်ဆိုး နေတဲ့ခွေးက မျက်နှာကို ခုန်ဟပ်လိုက်တော့ လန့်ထပြေးတော့၏။ ကွင်းပြင် ဖြစ်နေ၍ ဖတ်ဖတ်မောအောင် ပြေးရပြီးမှ သစ်ပင်နားသို့ရောက်ကာ တက်ပြေးပြီး

သစ်ပင်ခွကြားကနေ ခွေးကို သေသေချာချာ ငုံ့ကြည့်နေသတဲ့၊ ခွေးကလည်း မကျေနပ်သေးတာနဲ့ မော့မော့ပြီး ဟောင်နေသတဲ့၊ ဒီတော့ ပုဏ္ဏားက အကိုက် ခံရတဲ့ဒဏ်ချက်၊ ကြောက်လန့်ပြီး ဖတ်ဖတ်မောအောင် ပြေးခဲ့ရတဲ့ ဒုက္ခတွေကို ဒုက္ခလို့ မမြင်တဲ့အပြင် ဩ-ဒုက္ခဆိုတာ ပါးစပ်ပြဲပြဲ လျှာတွဲလဲနဲ့ ဝုတ်ဝုတ်နဲ့ ဟောင်၊ မျက်လုံးကြောင်နဲ့ပါလားလို့ ဆိုလိုက်သေးသတဲ့။ အင်း- အခုလဲဘဲ အဖက်ဖက်က လျော့နည်းလာတဲ့အခါဆိုတော့ ဝုတ်ဝုတ်နဲ့ဟောင် မျက်လုံး ကြောင်နဲ့ပါလားတွေများမှာပါတဲ့။ ကိုယ်တိုင်ခံစားရတဲ့ဒုက္ခကိုတောင် ဒုက္ခလို့ မသိတဲ့အပြင် အံ့သြ၍များနေလိုက်သေးတော့၏။

အဝိဇ္ဇာ တဏှာတို့၏လှည့်စားချက်ဟာ ဘယ်လောက်များထိရောက်၍ ဘယ်လောက်များမျက်စိလည်၍ သွားရပါသလဲလို့ဆိုရင်၊ ဗီဒီယို၊ တီဗွီ ဇာတ်လမ်းတွေထဲက သရုပ်ဆောင်ပြနေတဲ့ အလကား လကား လင်မယားကို အဟုတ်အဟုတ် လင်မယားတို့က သွားတဲ၍ မော့တဲမော့တဲပြီး သဘောကျ ကျနေလိုက်ကြတာဟာ သွားရည်များ ကျကုန်ပါဦးမယ်ဗျာတို့...

ဤကဲ့သို့ အပျင်းနှိပ်စက်လို့ လုပ်မိလုပ်ရာလုပ်၊ သွားမိသွားရာသွားလို့ မဆုံးနိုင်သော အပျော်နောက်မှာ ကပ်နေတဲ့အပျင်းသံသရာကြီး၏ နှိပ်စက်ဖန်များလာလျှင်တော့ အဆင်းရဲဒဏ်ချက်တွေ အထိများလာပြီး အဆင်းရဲ သံသရာကြီးကိုလည်းတွေ့ရဦးမှာပါ။ ဒီကဲ့သို့အဆင်းရဲ သံသရာကြီးကို တွေ့လိုက် ရရင်တော့ ... ဆင်းရဲလေလေ သံဝေဂရ ဆိုတဲ့အတိုင်း ယခုအခါမှာကလည်း အဆင်းရဲတွေက ဗလဗွေကျဲအောင်များနေ၍ ထွက်ပေါက်ရှာနေတဲ့အခါနဲ့ ဆင်းရဲအပေါင်းမှလွတ်ကင်းအောင်ဟု ညွှန်ကြားနေတဲ့ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးက လည်း တစ်ပတ်ပြန်၍ ပွင့်လင်းလာတဲ့အခါနဲ့ ထိပ်တိုက်တိုးနေတဲ့အခါဆိုတော့ တွေ့ကရာမြင်ကရာတွေကို စူးစမ်းလေ့လာနေတဲ့သူတွေဟာ ရေငတ်တုံးရေတွင်းထဲ

ကျပြီး သာသနာတော်ကြီး၏ ချမ်းသာမှုအရသာတွေကို တွေ့စပ်နေကြပြီလေ။...

ဒါကြောင့်- အဘအဘိုး အဘေးတို့ခေတ်က အခွင့်မသင့်၍ ကျော်သွား
ခဲ့ကြရတဲ့ သာသနာတော်ကြီးဟာ ယခုတစ်ဖန်ပြန်၍ အစွမ်းကုန် ပွင့်လင်း၍
လာတော့မှာမို့ အမှုပွေ့တဲ့ လူ့ပြည်ကို တစ်ပတ်ပြန်၍လာခဲ့ကြတဲ့ ပါရမီရှင်
အဘ အဘိုး အဘေးအပေါင်းတို့ရေ- ဒီတစ်ခါတော့ သာသနာတော်ကြီးကို
ကျော်မသွားကြနဲ့တော့၊ အဖော်သဟာအပေါင်းပါ အကုန်ခေါ်လို့မို့ နိဗ္ဗာန်
တိုင်အောင် ချဉ်းကပ်ကြပါတော့လို့ ဆော်ဩရင်း... နိဗ္ဗာန်ကို ပုံပေါ်၍လာအောင်
ရေးပါတော့မည်။

နိဗ္ဗာန်

ငြိမ်းခြင်း

ဘာငြိမ်းတာလဲ

အပူခပ်သိမ်းဆင်းရဲခပ်သိမ်းငြိမ်းတာ

ဘယ်လိုငြိမ်းတာလဲ

ငြိမ်းပုံငြိမ်းနည်းကို ဉာဏ်မှာသရုပ်ထင်ပြီး နိဗ္ဗာန်ကိုမှန်းဆ၍ အာရုံ
ပြုတတ်ဖို့လိုသည်။

ဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို ဉာဏ်မှာသရုပ်ထင်၍ ပုံပေါ်၍လာပြီး မှန်းဆ
တတ်အောင် ရေးပါမည်။

နိဗ္ဗာန် ပရမံ သုခံ = ၁။ နိဗ္ဗာန်-နိဗ္ဗာန်သည်၊ ပရမံ-မြတ်သော၊ သုခံ-
ချမ်းသာကြောင်းတည်း။ (အကြောင်းနိဗ္ဗာန်)

၂။ နိဗ္ဗာန်-နိဗ္ဗာန်သည်၊ ပရမံ-မြတ်သော၊ သုခံ-
ချမ်းသာတည်း။ (အကျိုးနိဗ္ဗာန်)

(ဇောတိကကျမ်း)

ဤသို့ နိဗ္ဗာန်ဟာ အကြောင်းနိဗ္ဗာန်၊ အကျိုးနိဗ္ဗာန်ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပါသည်။
ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင် အကြောင်းနိဗ္ဗာန်သည် ပကတိ အငြိမ်းဓာတ်ဖြစ်ပါသည်။ အကျိုး
နိဗ္ဗာန်သည် ကိလေသာ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့ ရုပ်သိမ်းချုပ်ငြိမ်းသွား၍ အဆင်းရဲမှ
လွတ်မြောက်သောသဘောဖြစ်ပါသည်။

တစ်နည်း-၁။ အကြောင်းနိဗ္ဗာန်သည် မီးသည် မထွန်းခင်က အလိုလို
ငြိမ်း၍နေသကဲ့သို့၊ အကြောင်းနိဗ္ဗာန်၌ ကိလေသာရုပ်နာမ်ခန္ဓာ
တို့သည် အလိုလိုက ကင်း၍နေသဖြင့် အဆင်းရဲတို့သည်လည်း
အလိုလိုငြိမ်း၍နေသော ပကတိအငြိမ်းဓာတ်သဘောဖြစ်ပါသည်။
၂။ အကျိုးနိဗ္ဗာန်သည် မီးတောက်ကို ငြိမ်းသတ်လိုက်သောအခါ
ငြိမ်း၍သွားသကဲ့သို့ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်တို့ဖြင့် ပယ်သတ်လိုက်
သဖြင့် ကိလေသာ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့သည် ရုပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းသွား၍
အဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်သောသဘောဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့
အကြောင်းနိဗ္ဗာန်နှင့် အကျိုးနိဗ္ဗာန်တို့ ရှိကြပါသည်။

ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင် အကြောင်းနိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာ ရေးပါမည်။ ဧတ္ထ
နာမဉ္စ ရူပဉ္စ အသေသံ ဥပရုဇ္ဈတိ။ ဤနိဗ္ဗာန်၌ နာမ်တရားသည်လည်းကောင်း၊
ရုပ်တရားသည်လည်းကောင်း၊ အကြွင်းမရှိ၊ ချုပ်ငြိမ်း၍ နေလေတော့၏လို့
ဆိုထားတယ်။ ဒါကြောင့် အကြောင်းနိဗ္ဗာန်၌ ရုပ်နာမ်တို့သည် အလိုလိုကင်း၍
နေသဖြင့် အဆင်းရဲဓာတ်တို့သည်လည်း အလိုလိုကင်း၍နေသော ပကတိ
အငြိမ်းဓာတ်ဖြစ်ပါသည်။ (ရုပ်နာမ်ရှိမှ အဆင်းရဲဓာတ်ရှိနိုင်သည်) ဤ
အကြောင်းနိဗ္ဗာန်သည် ဉာဏ်၌ ထင်မြင်နိုင်ရန်ခဲယဉ်းလှပါသည်။ ဘာမျှ
မရှိသောသဘောလို့ အမြင်လွဲ၍သွားနိုင်ပါသည်။ လောက၌ သတ္တဝါဟူသော
သတ္တလောကနှင့်ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းတို့ဖြင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲ၍နေသော သင်္ခါရ

လောကတို့သည် အထင်အရှားရှိ၍နေသဖြင့် ထိုသတ္တသင်္ခါရလောကတို့၏ တည်ရာ လဟာပြင်ကြီးသည် အခံဓာတ် သြကာသလောကကြီးဟူ၍ ထင်ရှား၍ လာရသကဲ့သို့ ဤလောကအတွင်း၌ ဆင်းရဲအမှန်ဖြစ်သော ဒုက္ခသစ္စာတရားနှင့် ထိုဒုက္ခသစ္စာတရား၏ အပိုင်းအခြားမရှိ ထပ်ကာထပ်ကာဖြစ်၍နေသော သံသရာ ကြီးသည် အထင်အရှားရှိနေသဖြင့် ထိုဒုက္ခသံသရာကြီးတို့၏ မရှိရာ ကင်းရာ ဖြစ်သော ပကတိအငြိမ်းဓာတ်သည် ရှိကိုရှိရမည်ဟု ဖြစ်၍လာတော့၏။ ဒီတွင် အကြောင်းနိဗ္ဗာန်၏သဘောသည် ထင်ရှား၍လာတော့၏။ ခန့်မှန်း၍ ရလာနိုင် ပါတော့၏။ မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်မြတ်တို့ကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်အားထုတ်၍ စိတ်စေတသိက် ရပ်တို့၏ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းနှင့် သဘောတရားဟူသော ပရမတ္ထသဘာဝအမှန်တို့ကို ဉာဏ်မှာမြင်လာသောအခါ ဤအကြောင်းနိဗ္ဗာန်၏ သဘောကိုမှန်းဆ၍ရနိုင်ပါလိမ့် မည်။ လက်ခံ၍လည်း ရနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ဒါကြောင့် ဤအကြောင်း နိဗ္ဗာန်ကို ဤမျှဖြင့်ရပ်နားကြပါစို့။

အကျိုးနိဗ္ဗာန်။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အချွန်ကြီးနဲ့လည်းမဟုတ်ဘူး။ အတက် ကြီးနဲ့လည်း မဟုတ်ဘူး။ မြို့ကြီးပြကြီးလည်း မဟုတ်ဘူး။ အဆင်းရဲဒုက္ခတွေ ငြိမ်းသွားတဲ့ သဘောသက်သက်ကို ပြောတာပါ။ နိဗ္ဗာန်ရတယ်ဆိုတာမှာလည်း ရတာမဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်ကတော့ အဆင်းရဲဒုက္ခတွေ ငြိမ်းသွားတဲ့သဘော သက်သက်ကို နိဗ္ဗာန်ရတယ်လို့ တင်စားခေါ်ထားတာပါ။ အဆင်းရဲဒုက္ခငြိမ်းသွား တာကို သိချင်ရင်လည်း ဆင်းရဲတာကို တိတိကျကျသိမှ အဆင်းရဲငြိမ်းတာကို သိနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူငါအများတို့သိနိုင်မည့် သိလွယ်မည့် အကျိုးနိဗ္ဗာန်ကို ပေါ်လွင်၍လာအောင် ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးနဲ့ ဝေဖန်၍ပြပါမည်။

တေခီဏာ ဗီဇာ အဝိရုဠိ ဆန္ဒာ နိဗ္ဗန္တိဓီရာ ယထာယံ ပဒီပေါ။

(ရတနသုတ်)

တေခီဏာသဝါ ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် ခီဏဗီဇာ-ကုန်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေမျိုးစေ့ ရှိတော်မူကြပေကုန်၏။ အဝိရုဠိဆန္ဒာ- ဘဝဆက်တည်စဉ်ပင် ရေးဝ ယ် တွယ်တာသော ဆန္ဒရှိတော်မူကြကုန်၊ အယံပဒီပေါ- ဤဆီမီးသည် နိဗ္ဗာတိ ယထာ- ငြိမ်းလေဘိသကဲ့သို့က ဓီရာ-ပညာရှိ အစစ်ဖြစ်တော်မူ ကြပေကုန်သော၊ တေခီဏာသဝါ- ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗန္တိ- သံသရာစက်ရဟတ်အဆက်ပြတ်၍ ဇာတ်စုံရုပ်သိမ်းချုပ်ငြိမ်းတော်မူကြလေကုန်၏လို့ သံဃရတနာဂုဏ်တော်မှာ ဟောထားတော်မူပါတယ်။

ဒါ.ကြောင့် - ရဟန္တာအရှင်မြတ်ဆိုတာ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ကိလေသာတို့ကို အကုန်အစင်ပါသတ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခေါ်တာပါ။ ဒီတော့ ကိလေသာရဲ့သဘောကို နားလည်ဖို့ လိုလာပါပြီ။

လေ

စိတ္တံ-ကိလေသေဟိ၊ ဗာဇေတိ-ဥပတာပေတီတိ-ကိန္ဒေသာ၊ ကိလေသာဆိုတာ စိတ်ကိုညစ်နွမ်းစေတယ်၊ နှိပ်စက်တယ်၊ ပူပန်စေတဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟစသော ကိလေသာတရားတွေပါဘဲ။ ဒါ.ကြောင့် ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တွေမှာ ဒီကိလေသာတရားတွေကို အကုန်အစင်ပယ်သတ်လိုက်သဖြင့် စိတ်ညစ်နွမ်းမှုတွေ၊ စိတ်ဆင်းရဲမှုတွေ၊ စိတ်ပူလောင်မှုတွေ ကင်းလွတ်၍ သွားတော့တာပါဘဲ။ ဒါ.ကြောင့် ဒီကိလေသာတွေကို ပယ်သတ်လိုက်သဖြင့် ကိလေသာပူတွေ ကုန်ခမ်းသွားတာကိုပင် ကိလေသ နိဗ္ဗာန်-ဝါ၊ ကိလေသာပူတွေ ငြိမ်းသွားတဲ့ နိဗ္ဗာန်လို့ခေါ်တာပါဘဲ။ ဒီတော့ ဒီရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ခန္ဓာဝန်ဖြစ်တဲ့ စားဝတ်နေရေးဒုက္ခ ပြုပြင်စောင့်ရှောက်ပေးရတဲ့ သင်္ခါရဒုက္ခ၊ အိုနာသေ ဒုက္ခကြီးတို့သာ ကျန်ပါတော့တယ်။ ဒီဘဝက သက်တမ်းကုန်လို့ စုတိလည်း

ကျကရော (သေလည်း သေကရော) ဒီခန္ဓာဝန်ဒုက္ခကြီးတို့ကိုပါ တစ်ခါတည်း လွတ်ငြိမ်း၍ သွားတော့တာပါဘဲ။ နောက်ထပ် ဘဝအသစ်တစ်ဖန်လည်း မဖြစ်ရတော့ပါဘူး။ ဒါကိုပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတယ်လို့ ဆိုရတော့တာပါဘဲ။

ဒီကိလေသာနိဗ္ဗာန်နဲ့ ခန္ဓာနိဗ္ဗာန်တို့ကို ပီပီပြင်ပြင် ဉာဏ်မှာထင်မြင်၍ လာအောင်ကတော့ ကိလေသာအဆင်းရဲနှင့် ခန္ဓာအဆင်းရဲတို့ကို မြင်အောင် ရှုကြည့်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကိလေသာတို့သည် ခန္ဓာတို့ကိုမှီ၍ ဖြစ်ရ၏။ ခန္ဓာတို့ ကလည်း ကိလေသာတို့၏ တွန်းကန်မှုကြောင့် ဘဝထိုထို များကြရကုန်၏။ ဒါ့ကြောင့် ကိလေသာ နှင့် ခန္ဓာတို့သည် ယှဉ်တွဲ၍ တစ်ဘဝမှ တစ်ဘဝသို့ ကူးစက်ကြရကုန်၏။ ဒါ့ကြောင့် မိမိတို့ရရှိ၍ထားသော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာဘဝတို့ကို အဆင်းရဲက စတာလား၊ အချမ်းသာက စတာလားဟူ၍ သုံးသပ်၍ ကြည့်ရ မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဒါ့ကြောင့်မိမိတို့ယခုဘဝ၌ အမိဝမ်းတွင်းကကျွတ်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အညစ်အကြေးတို့ကို သုတ်သင်ပေးရ၊ သန့်ရှင်းပေးရ၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ် ကလေးများဖြင့် နွေးထွေးပေးရ၊ ရာသီဥတုတို့ မနှိပ်စက်နိုင်အောင် မိုးလုံ လေလုံ၌ ထားပေးရ၊ ရှစ်နာရီလောက်ကြာသောအခါ (ဆာလျှင်ငိုဟူ၍ ဘယ်သူကမှ သင်မပေးရဘဲ) သူ့အလိုလို ဆာလောင်မှုက နှိပ်စက်လာတော့ ဝါးကနဲအော်၍ ငိုရတော့၏။ ဒီတွင် အမိက နို့တိုက်ပေးလိုက်တော့ ဆာလောင်မှုက သက်သာသွား၍ ငြိမ်သွားရတော့၏။ ဒီအချိန်ကစ၍ စားဝတ်နေ အရေးသုံးပါးတို့သည် ထက်ချပ် မကွာ သက်ဆုံးတိုင်ကပ်၍ပါနေတော့၏။ ဤသို့ပင် အဆင်းရဲက စ၍လာတော့၏။

ဒါတွင်လားဆိုတော့ အမျိုးမျိုးပြုပြင်ပေးရတဲ့ သင်္ခါရဒုက္ခတွေ၊ ဒီပြုပြင် ပေးလိုက်တော့ အစဉ်သဖြင့် ကောင်းသွားရောလားဆိုတော့ အိုပြန်ပြီ၊ နာပြန်ပြီ၊ သေပြန်ပြီ ဟူသော အိုနာသေဒုက္ခတွေ၊ ဒီစားဝတ်နေဒုက္ခ၊ ပြုပြင်ရတဲ့သင်္ခါရဒုက္ခ၊

အိုနာသေဒုက္ခတွေနှင့် ဒင်းကြမ်းပြည့်၍နေတဲ့ ဘဝကိုဘဲ အပြစ်မမြင်နိုင်ဘဲ အကောင်းထင်အောင် ဆွဲဆောင်နိုင်သော ဝိပရိနာမဒုက္ခတွေကလည်း ရှိနေပါသေး၏။ ဒါကြောင့် ဒီဒုက္ခအမျိုးမျိုးတွေကို ပေါ်လွင်ထင်ရှား၍လာအောင် ဝေဘန်သုံးသပ်၍ ကြည့်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဒီဒုက္ခတွေ ဒင်းကြမ်းပြည့်နေတဲ့ ဘဝ တွေကို ဉာဏ်မှာ ထင်ထင်ရှားရှားကြီး မြင်ရမှသာ ငြိမ်းတယ်ဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဟာ ပီပီပြင်ပြင်ကြီး ထင်ရှား၍လာတော့လတ္တံ့။

ဒါကြောင့် စားဝတ်နေရေးကစ၍ သုံးသပ်၍ကြည့်ကြရအောင်၊ စားပေးရတာသည် ဆင်းရဲလို့လား၊ ချမ်းသာလို့လား၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုက နှိပ်စက်တော့ ဆင်းရဲလို့ စားပေးရတာပါ။ ရှစ်ရက်လောက်များ မစားရရင် ဆင်းရဲပြီး သေရမှာကြောက်လို့စားပေးရတာပါ။ အလိုလို ချမ်းသာ၍နေပါလျှင် စားပေးစရာ မလိုပါ။

ဝတ်ပေးရတာလည်း မတင့်တယ်လို့၊ မကောင်းလို့ ဝတ်ပေးရတာပါ။ အလိုလိုက ကောင်းမွန်တင့်တယ်နေရင် ဝတ်ပေးစရာမလိုပါ။ အဆောက်အဦတို့ဖြင့် နေပေးရတာလည်း မြွေကင်း၊ သန်း၊ ရာသီဥတုတို့က နှိပ်စက်ပြီး သေရမှာကြောက်လို့ အဆောက်အဦတို့ဖြင့် နေပေးရတာပါ။ ရေကိုလည်း ကျန်းမာလျှက်နှင့် တစ်နေကုန်လောက် မသောက်ရရင် သေမှာကြောက်လို့ သောက်ပေးနေရတာပါ။ ယုတ်စွအဆုံး လေကိုရှူပေးရတာလည်း ချမ်းသာလို့မဟုတ်။ ဆင်းရဲလို့ ရှူပေးနေရတာပါ။ တစ်နာရီလောက်များမရှူရရင် သေမှာကြောက်လို့ လေကိုရှူပြီး ပြုပြင်ပေးနေရတာပါ။ ဤကဲ့သို့ အဖက်ဖက်က ပြုပြင်ပေးနေတော့ အမြဲတမ်းများကောင်းသွားရောလားဆိုတော့ ဖျားပြန်ပြီ၊ နာပြန်ပြီ၊ ဘာဖြစ်ပြန်ပြီ၊ ညာဖြစ်ပြန်ပြီနဲ့ အချိန်တန်တော့ တစ်ဘဝကုန်ဆုံး၍ ဘုံးဘုံးကြီး လဲရပြန်တော့၏။ ဒီတွင် ဒုက္ခကစ၍ ဒုက္ခနှင့်အဆုံးသတ်၍သွားသော ဒုက္ခအတိနှင့် ဖြစ်၍နေသော

ဘဝကြီးသည် ထင်ရှား၍ လာပါတော့၏။ နောက်ထပ် ဘဝအသစ်တစ်ဖန် ဖြစ်ပြန်ရင်လည်း ဒီဒုက္ခအမျိုးမျိုးတို့ကိုဘဲ ထပ်၍ရ ရဦးတော့ လတ္တံ့တည်း။ ဘဝရှိလျှင် အိုနာသေကတော့ လာမှာအသေအချာပါတည်း။

ဘဝသံသရာ

စားဝတ်နေရေးဒုက္ခ၊ သင်္ခါရဒုက္ခ၊ အိုနာသေဒုက္ခတို့ကို သုံးသပ်၍ ကြည့်ပြီးသောအခါ ဝိပရိနာမဒုက္ခတို့ကိုလည်း သုံးသပ်၍ကြည့်ကြပါဦးစို့။ . . . ဥပမာ-ဆာတယ်ဆိုပါတော့ . . . ဆာလောင်ခြင်းသည်ဆင်းရဲတာ၊ သူကြိုက် တတ်တဲ့ဟင်းကလေးများနဲ့ စားပေးလိုက်သောအခါ ကောင်းတယ်၊ ကြိုက်တယ်၊ သဘောကျတယ်နဲ့ ဖြစ်၍သွားတော့၏။ စားလို့ တစ်ဝက်ကျော်ကျော်လောက် လည်း ရောက်သွားကရော၊ စောစောကလောက် မဟုတ်ချင်တော့၊ ဝလည်း ဝကရော တော်ချင်ပြီဖြစ်တော့၏။ စောစောက ကောင်းတယ်ဆိုတာလည်း ပျောက်သွားတော့၏။ ဟ-မင်းကြိုက်တဲ့အစာဘဲ စားလိုက်စမ်းပါဦးဟုဆိုသောအခါ တော်ပြီ၊ အံ့ချင်ပြီ၊ ရွံတယ်ဟုဖြစ်သွားတော့၏။ အစာကလည်း မပြောင်းသေး၊ စားတဲ့လူကလည်း မပြောင်းသေး၊ သို့သော် လျှာမှာတော့ အရသာက ပြောင်းသွား ပြီ၊ ကောင်းဆိုတာ မရှိတော့ဘူး၊ မကောင်းဆိုတာဖြစ်သွားပြီ၊ ဤကဲ့သို့ ကောင်းမှ မကောင်းသို့ ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်သွားတော့၏။ ဒါကိုပင် မတည်မငြိမ်ပြောင်းလဲ၊ ဖောက်ပြန်သွားတဲ့ ဝိပရိနာမသဘောဟုဆိုရ၏။ ဒီပြောင်းလဲဖောက်ပြန်သွားတဲ့ ဝိပရိနာမသဘောကို မမြင်ဘဲ စားစက ကောင်းဆိုတာကလေးကိုဘဲ တဏှာ လောဘက စွဲမက်ပြီး ဒီအစာကလေးကကောင်းလိုက်တာ၊ နောက်တစ်ခါ စားရအောင် သိမ်းထားဦးမှဟု ၊ နောက်တစ်ခါမှနောက်တစ်လ၊ နောက်တစ်နှစ်၊ နောက်ကဝ အထိ စားရအောင်ဟု နောက်တွေနှင့် မဆုံးနိုင်သော အစားသံသရာကြီးသည်

အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ ရှည်လျား၍သွားရလေတော့၏။

ဤကဲ့သို့ အဝတ်၌လည်း မတင်တယ်လို့ဝတ်ရတာ၊ မကောင်းလို့ ဝတ်ရတာ၊ အပူအအေး ကာကွယ်ဘို့ ဝတ်ရတာဟုမမြင်ဘဲ ဒီအဝတ်ကလေးက ကောင်းလိုက်တာ၊ နည့်တယ်၊ သိပ်လှတယ်၊ ငါနဲ့လိုက်တယ်ဟု တဏှာလောဘက စွဲမက်ပြီးသွားလို့ ဒီဘဝတွင်သာမကဘဲ သံသရာအဆက်ဆက်ထိ အဝတ် သံသရာကြီးကလည်း ရှည်လျား၍ သွားရပြန်တော့၏။

နေစရာအဆောက်အဦပစ္စည်းတို့ကိုလည်း ငါ့အိုး၊ ငါ့အိမ်၊ ငါ့တိုက်ဟု စွဲငြိမှုကြောင့် ဥစ္စာစောင့်တို့၊ တိုက်၊ အိမ်တို့ကို မှီ၍နေရသော အိမ်မြှောင်တို့၊ တောက်တဲတို့၊ ပြိတ္တာတို့ဖြစ်၍ သံသရာကြီးသည် ရှည်ရပြန်တော့၏။

ဘဝထိုထို ကောင်းနိုးနိုးဖြင့် စွဲငြိ၍လည်း ဘဝများစွာ သံသရာကား၊ အလျားလိုက်ရှည်ရပြန်တော့၏။ ဤကဲ့သို့ ကောင်းမယောင်ယောင်ဖြင့် ဝိပရိနာမ သဘော၏ဆွဲဆောင်မှုကြောင့် မကောင်းကိုအကောင်းထင်၊ အကောင်းကို မကောင်း ထင်ကာ အမြင်မှားစွာဖြင့် သံသရာရေယာဉ်ကြော မျောကြရကုန်တော့၏။

မှတ်ချက်။ ခန္ဓာဝန်ရှိကော့ ဆာလောင်မှုဖြစ်၊ ဆာလောင်မှုဖြစ်တော့ စားပေးရ၊ စားပေးလိုက်တော့ သက်သာသွား၊ ဤကဲ့သို့ အဆင်းရဲ သက်သာ သွားတာကို အမှန်အတိုင်းမမြင်ဘဲ၊ ကောင်းလိုက်တာဟု စွဲမက်မှု ကြောင့် မကောင်း-အကောင်းထင်ကာ အမှန်မမြင်လေသ၍ ကာလပတ်လုံး အဆင်းရဲ သံသရာကြီးကတော့ အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိ လည်ရဦးတော့မည်။

လောကအတွင်း၌မည်သည့်ခံစားမှုမဆို လက်မလွှတ်နိုင်လောက်အောင် ကြာကြာ အရသာမရှိ ခဏတာမျှ ဖြစ်၏။

ဝဋ်ဆင်းရဲတို့၏ တွန်းအားပေး၍လည်နေပုံ

ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ ဗလဘွေနှင့် ဘဝအထပ်ထပ်တွေ ထပ်ကာထပ်ကာ ဖြစ်၍ လည်ပတ်ရန်ကတော့ စားဝတ်နေ ဒုက္ခလောက်တွင်လားဆိုတော့ မဟုတ်သေး၊ ဝဋ်ဆင်းရဲတို့၏ လည်ပတ်ပုံကလည်းဤသို့... ငါဟာ ချမ်းသာ ချင်သလား၊ ဆင်းရဲချင်သလား၊ ချမ်းသာချင်တယ်၊ ချမ်းသာချင်တာကိုက ဆင်းရဲလို့လား၊ ချမ်းသာလို့လား၊ ဆင်းရဲလို့ချမ်းသာချင်တာ၊ ဘယ်လောက်များ ချမ်းသာချင်သလဲ၊ နာရီမလပ် မိနစ်မလပ် ချမ်းသာချင်တယ်။ ဒီလိုဆို နာရီမလပ် မိနစ်မလပ် ဆင်းရဲနေလို့၊ ဒါကို ကောက်ချက်ချလိုက်တော့ ဆင်းရဲတာက ဝိပါကဝဋ်၊ ချမ်းသာချင်တာက ကိလေသဝဋ်၊ ချမ်းသာချင်လို့ ပြုလုပ်တာက ကမ္မဝဋ်ဟူ၍ ဝဋ်သုံးပါး၊ ထိုဝဋ်သုံးပါးတို့တွင် ဝိပါကဝဋ်၏အဆင်းရဲက တွန်းကန် ပေးသဖြင့် စိတ်မှာ ချမ်းသာချင်တယ်ဟူသော ကိလေသဝဋ်သည် ဖြစ်၍လာရ၏။ ချမ်းသာချင်တယ်ဟူသော ကိလေသဝဋ်၏ ပူလောင်၍ တွန်းကန်ပေးမှုကြောင့် ကောင်းမကောင်း၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့ကိုပြုသော ကမ္မဝဋ်သည် ဖြစ်ရပြန်တော့၏။ ဤကဲ့သို့ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့ကိုပြု၍ ထားသော ကမ္မဝဋ် ကြောင့်လည်း နောက်ထပ် ဘဝအသစ်တစ်ဖန်ဟူသော ဝိပါကဝဋ်ဆင်းရဲကြီးကိုဘဲ ပြစ်ရပြန်တော့လတ္တံ့။ ဒီဝိပါကဝဋ်ဆင်းရဲကြီးကိုဘဲ ပြန်၍ရလျှင်တော့ ချမ်းသာ ချင်တယ်ဟူသော ကိလေသဝဋ်နှင့် ကောင်း-မကောင်းပြုသော ကမ္မဝဋ်တို့ သည်လည်း လည်ပတ်၍ဖြစ်ရဦးတော့မည်။

ဝိပါကဝဋ်၏ အဆင်းရဲက တွန်းကန်ပေးမှုကြောင့် ချမ်းသာချင်တဲ့ ပူလောင်မှု လောဘ၊ ဒေါသစသော ကိလေသဝဋ်ဖြစ်၊ ကိလေသဝဋ်၏ ပူလောင်၍ တွန်းကန်ပေးမှုကြောင့် ကောင်းမကောင်းတို့ကို ဖြစ်ပါစေတော့ဟု ပြုသော ကမ္မဝဋ်ဖြစ်၏။

ကောင်းမကောင်း ဘဝတို့ကို ရရာရကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့ကို ပြုထားသော ကမ္မဝဋ်ကြောင့်လည်း ဝိပါကဝဋ် ဆင်းရဲကြီးကိုဘဲ ပြန်၍ရကာ ဝိပါက ကိလေသ ကမ္မဝဋ်တို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဓာတ်ခိုက်၍ တွန်းကန်ပေးမှုကြောင့် မဆုံးနိုင်သော အဆင်းရဲ သံသရာကြီးသည်လည်း လည်ပတ်နေရသည်တို့ကို မြင်အောင် ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။

ထွက်ပေါက်ရှာကြရပုံ

ဆင်းရဲလှသော သံသရာကြီး၏နှိပ်စက်မှုက ပြင်းထန်လှသဖြင့် ယောင်ကာရမ်းကာ ထွက်ပေါက်ကို ရှာရပြန်တော့၏။ တစ်ချို့က ပစ္စည်း ဥစ္စာပေါလျှင် အဆင်းရဲက လွတ်မည်ထင်၍ သက်စွန့်ကြိုးပမ်း ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို ရှာပါ၏။ သို့သော်လည်း အခွင့်မသင့်၍ ကံမပါလျှင် ကြံရာမပြီး အချည်းအနှီးဖြစ်၍ ဆင်းရဲရခြင်း၊ အခွင့်သင့်၍ ရပြန်တော့လည်း ပျက်စီးမှာစိုး၍ စောင့်ရှောက်ရတဲ့ ဒုက္ခကမသေးလှ။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ပျက်စီး၍ များသွားပါလျှင် ရင်ထုမနာဖြစ်၍ ဆင်းရဲရပြန်ခြင်း၊ ပင်ပန်းကြီးစွာ ရှာကြံစုဆောင်း၍ ပြည့်စုံ လာပြန်တော့လည်း နှမောတွင်းတိုနေ၍ မစားရက်မသောက်ရက်လောက်တက်လို့ ဆင်းရဲရတာကတစ်မျိုး၊ တစ်သက်လုံး ပင်ပန်းကြီးစွာ ရှာဖွေစုဆောင်း၍ ရပါက လည်း ကျန်းမာရေးက မကောင်းခြင်း၊ အသက်တိုခြင်းတို့ကြောင့် ဆင်းရဲရပြန်ခြင်း၊ တစ်ချို့ကလည်း တရားသည်ဖြစ်စေ၊ မတရားသည်ဖြစ်စေ၊ သူ့အသက် မရှောင် ရလျှင် ပြီးရောဟု ရှာကြံကြသဖြင့် မတရား၏ဒဏ်ပြန်မှုကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်တန်သောအဆင်းရဲကြီးကို ပြင်းထန်စွာခံကြရပြန်ခြင်း၊ ပစ္စည်း ဥစ္စာ ပြည့်စုံ ပါသော်လည်း သမီးကောင်း၍ သားမကောင်း၊ သားကောင်း၍သမီးမကောင်း၊ အိမ်သားအချင်းချင်း ဘက်မညီ၍ အိမ်ပူရဆာဖြစ်၍ ဆင်းရဲရခြင်း။

တစ်ချို့ကလည်း အသက်ရှည်လျှင် ချမ်းသာမည်ထင်၍ အသက်ရှည် ဆေးကို ရှာ၍စားရခြင်း၊ ထွက်ရပ်ပေါက်လျှင် အသက်ရှည်ကာ ချမ်းသာမည်ထင်၍ ဓာတ်လုံးကိုထိုးတော့ မီးပူဟပ်၍ရောဂါရခြင်း၊ ထွက်ရပ်မပေါက်ပဲ ပစ္စည်းမွဲ၍လည်း ငွေကုန်လှူပန်းဖြစ်၍ ဆင်းရဲရခြင်း။

တစ်ချို့ကတော့ ထွက်ရပ်ပေါက်လျှင် သက်ရှည်မည်ထင်၍ ဂိုဏ်း ကျင့်စဉ်တွေထွင်ကာ တောင်ကိုးလုံး ဘုရားကိုးဆူတို့ကိုသွား၍ မီးလွှတ်စားခြင်း ကြောင့် ဆီးချုပ်ဝမ်းချုပ်ဖြစ်၍ ဖျားနာရခြင်း၊ ဝစီပိတ်ဟုစကားမပြောဘဲ နေကြ ခြင်းကြောင့်လည်း အကောင်းပကတိက လူအ အဖြစ်ခြင်းစသည်ဖြင့် ယောင်ကာ ရမ်းကာ ကမောက်ကမတွေကျင့်၍ ထွက်ပေါက်ရှာကြခြင်း။

စဉ်းစားကြစမ်းပါ။ လူများစွာတို့ ပစ္စည်းဥစ္စာပေါတော့ရော-အဲဒီ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေက ရေ၊မီး၊မင်း၊ခိုးသူ၊ မချစ်မနှစ်သက်သော ရန်သူမျိုးတို့နှင့် ဆက်စပ်နေသဖြင့် မပျက်စီးနိုင်တော့ဘူးတဲ့လား။ ပျက်စီးသွားရင်ရော- ဘယ်လောက်များ ထိခိုက်၍ ဆင်းရဲသွားမလဲ။ . . .

အသက်ရှည်ပြန်တော့ရော အငတ်ငတ်အပြတ်ပြတ်နှင့် အသက်ရှည် ရရင် ဘာများကောင်းဦးမှာလဲ၊ ရောဂါဘယတွေ ထူပြောနှိပ်စက်နေရင်လည်း ဘယ်လောက်များ ဆင်းရဲနေရမလဲ?

ထွက်ရပ်ပေါက်၍ အသက်ရှည်တော့ရော မသေရတော့ဘူးတဲ့လား၊ ထွက်ရပ်ပေါက်၍ ဘယ်လောက်ပင် အသက်ရှည်ရှည် တစ်နေ့နေ့မှာတော့ သေရ ဦးမှာပါ။ ဘာကြောင့်နည်း။ မိမိတို့ ယခု ရထားတာကိုက ရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ် တို့၏ အပေါင်းအစုဖြစ်သော ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ဖြင့် မကင်းသော ရုပ်နာမ် ခန္ဓာတို့ကို ရထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ မကင်းသော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့ကို မိမိတို့၏ထွက်ရပ်ပညာဖြင့် ဘယ်လောက်ပင် ထောက်ပံ့၍

ထားသော်လည်း ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့ဖြင့် အမြဲမပြတ် တရစပ် အနှိပ်စက်ကို ခံထားရသော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာကြီးသည် ကြာညောင်းလှသော အချိန်ကာလကျ ရင်တော့ ထွက်ရပ်ပေါက်ပညာဖြင့် အထောက်အပံ့ကိုပင် မခံနိုင် လောက်အောင် အိုမင်းရင့်ရော် ဆွေးမြည့်၍လာသဖြင့် တစ်ချိန်ချိန်မှာတော့ ကံစုစည်းမှု၏ ပျက်ပြယ်သွားမှုကြောင့် ကေနီမုချ ဖယိုဖရဲနှင့်ပြိုကွဲရဦးမှာဟူ၍သာ မှတ်ပါ။

ဥပမာ- အိမ်တစ်လုံးသည် နှစ်ရှည်လများ ကြာ၍လာသောအခါ အမိုးပေါက်လို့ ဖာလိုက်ရ၊ အကာပျက်လို့ ပြင်လိုက်ရ၊ ကြမ်းခင်းပေါက်လို့ ဖာလိုက်ရနှင့် အစားထိုး၍ ဖာလို့ရပါသေး၏။ နောက် ဒီထက်ဒီ နှစ်တွေ ကြာသောအခါ ထုတ်ယောက် အချင်တို့ကပါ ဆွေးမြည့်လာ၍ တိုင်ကပါ ဆွေးမြည့်လာ၍ ဘယ်လိုမှ အစားထိုးဖာလို့မရတော့ဘဲ ဘုန်းဘုန်းလဲ ပျက်စီး သွား၍ စွန့်ပစ်လိုက်ရတော့၏။ ဘာကြောင့် ပျက်စီးသွားရသလဲ၊ အိမ်၏ပင်မ သတ္တိသဘောကိုက ပျက်စီးရမဲ့သဘောက ပါနေသောကြောင့် ပျက်စီးရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဒီတော့- မဖြစ်စလောက် ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်ကလေးတွေနဲ့ အဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်အောင်ဟု ကြံလုံးတွေ ထွားမနေကြနှင့်တော့၊ အကယ်၍များ မကျေနပ်သေးလို့ ကြံလုံးတွေ ထွားကြရင်လည်း ဘဲဥအစရှာမရသလိုဖြစ်ပြီး လုံးလည်လိုက်ကာ ချမ်းသာလိမ့်မည်အထင်နှင့် အမြင်မှားကာ ခွေးကျင့်နွားကျင့် တို့ကို ကျင့်လို့ကျင့်၊ ဖားခုန်ပျောက်ခုန် ခုန်လို့ခုန်၊ နိဗ္ဗာန်သွားမှာကိုပင် အလွမ်း အသောတွေနဲ့ ငိုလို့ငို၊ ရီလို့ရီ ကလို့ကဖြစ်ကာ အဆင်းရဲ မှမလွတ်တဲ့အပြင် သံသရာတွင်း ကျွန်ုပ်ဆင်း၍ ဒုံးရင်း ပြန်ကျနေရဦးမနော ...

ဒါကြောင့် နှစ်၂၅၀၀ကျော်က ပွင့်ထွန်းပေါ်တော်မူခဲ့သော ရှင်တော်မြတ်

ဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော သစ္စာလေးပါး အမှန်တရားကို ဦးထိပ်
ပန်ဆင်နိုင်သည်ဖြစ်၍ အမတနိဗ္ဗာန်နန်းကို တက်လှမ်းနိုင်အောင် သစ္စာမဏ္ဍိုင်
တရားပန်းခိုင်ကို လှမ်းကိုင်ကာယူလိုက်ကြပါဦးစို့လို့။

သစ္စာလေးပါး မြတ်တရား

ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ

ဒုက္ခသစ္စာ-ဆင်းရဲတဲ့အမှန်တရား၊ ဒုက္ခသမုဒယသစ္စာ-ဆင်းရဲကြောင်း
အမှန်တရား ၊ ဒုက္ခနိရောဓ သစ္စာ-ဆင်းရဲဒုက္ခငြိမ်းတဲ့အမှန်တရား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိ
နိပဋ္ဌိပဒါ မဂ္ဂသစ္စာ-ဆင်းရဲဒုက္ခငြိမ်းကြောင်း ကျင့်စဉ်အမှန်တရား၊ ဤသို့ သစ္စာ
လေးပါးဖြစ်ပါသည်။ ဤသစ္စာလေးပါးတို့ကို ပေါ်လွင်၍လာအောင် သုံးသပ်
ကြည့်ကြဦးစို့။ . . .

မိမိကိုယ်ကိုမေးလိုက်ပါ။ . ငါဟာချမ်းသာချင်သလား၊ ဆင်းရဲချင်သလား၊
ချမ်းသာချင်တယ်။
ချမ်းသာချင်တာကိုက ဆင်းရဲလို့လား၊ ချမ်းသာ
လို့လား၊ ဆင်းရဲလို့ချမ်းသာချင်တာ။
(တကယ်လို့ချမ်းသာ၍များနေလျှင် ချမ်းသာကို
ရှာနေစရာမလိုပါ။) ဆင်းရဲလို့သာ ချမ်းသာကို
ရှာနေတာ ပါ။
ဘယ်လောက်များ ချမ်းသာချင်သလဲ၊ နာရီမလပ်၊
မိနစ်မလပ်ချမ်းသာချင်တာ၊ ဒီလိုဆိုနာရီမလပ်
မိနစ်မလပ် ဆင်းရဲနေလို့

ဒါတွေကို ကောက်ချက်ချလိုက်ရင် ဆင်းရဲတာက ဒုက္ခသစ္စာ၊ ချမ်းသာ
ချင်တာက သမုဒယသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာဆိုတာ တွယ်ငြိတတ်တဲ့လောဘ၊
ကိလေသာကိုခေါ်တာ၊ မိမိရထားတဲ့ ဆင်းရဲတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ ဆင်းရဲကြောင်း
ဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာနှစ်ပါးကိုမြင်အောင်ကြည့်ပါ။

ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာတို့၏ တွန်းအားပေး၍လည်ပတ်နေပုံ

ဒုက္ခသစ္စာ၏ အဆင်းရဲက တွန်းကန်ပေးမှုကြောင့် ချမ်းသာချင်တဲ့
ပူလောင်မှု၊ လောဘ၊ သမုဒယသစ္စာသည် ဖြစ်၍လာရ၏။ လောဘ သမုဒယ
သစ္စာ၏ ချမ်းသာချင်တယ်ဟူသော တွယ်ငြိမှု၏တွန်းကန်ပေးမှုကြောင့် မိမိ၏
ရုပ်နာမ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို အမျိုးမျိုးသန့်ရှင်းအောင်ဟု ပြုပြင်ပေးရခြင်း၊ အစား
အသောက်ဖြင့် ပြုပြင်ပေးရခြင်း၊ အဝတ်ဖြင့် လှပတင့်တယ်အောင်ဟု ပြုပြင်
ပေးရခြင်း။ အမွှေးနံ့သာတို့ဖြင့်လည်းပြုပြင်ပေးရခြင်း။ မှုံနံ့သာခြယ်၍ လည်း
မြင်သူတိုင်းချစ်ချင်အောင်ဟု ပြုပြင်ပေးရခြင်း၊ ဤကဲ့သို့ ရုပ်ကိုယ်ကြီးကို
အမျိုးမျိုးပြုပြင်ပေးရခြင်း၊ ပြုပြင် ပေးရတယ်ဆိုတာ မကောင်းလို့ဟုမှတ်ပါ။

စိတ်၌လည်း ပျင်းရိတွေဝေမှုက နှိပ်စက်လာလို့ဆင်းရဲလာတော့
အပျင်းပြေ၍ ချမ်းသာအောင်ဟု တိဗ္ဗိကို ကြည့်၍ဖျော်ဖြေရခြင်း။ ဗီဒိယိုကိုကြည့်၍
ဖျော်ဖြေရခြင်း၊ ဒီလိုဖျော်ဖြေလိုက်တော့ အပြည့်အဝချမ်းသာရောလား ဆိုတော့
တိဗ္ဗိကိုကြည့်စတော့ ပျော်ရွှင်သလို ရှိပါ၏။ တိဗ္ဗိက ပြီးပါတော့မယ်လို့ အချက်
လည်းပြလိုက်ကရော အပျင်းဟာ တစ်ခါတည်း ကပ်၍ဝင်လာတော့၏။ တိဗ္ဗိက
ပြီးသွားတော့ အပျင်းနဲ့ဘဲ ပြန်ခဲရတော့၏။ ဒါကြောင့် .. အပျော်နောက်မှာ
အပျင်းကပ်ခါ တင်းမတိမ်နိုင်ဘဲနှင့် ပြန်ခဲရတော့၏ ဒီကဲ့သို့ဘဲ

အရက်သောက်တဲ့သူများမှာလည်း အရက်ကိုသောက်လိုက်တော့

သွေးကြွပြီး ရူးထောင်ထောင်ဖြစ်လာ၍ နေကောင်းသလိုလို ရှိ၍လာ၏။
 မြောက်ကြွကြွဖြစ်၍လာ၏။ အရက်ခိုးလည်း ပြေသွားကရာ ထိုင်းထိုင်းမှိုင်းမှိုင်း
 ဖြစ်၍ ပျင်းရိလာတော့၏။ ဒီပျင်းရိမှုက နှိပ်စက်လာတော့ အငြိမ်မနေနိုင်
 မထိုင်နိုင်ဖြစ်ပြီး သောက်ရပြန်တော့၏။ သောက်လိုက်တော့ သွေးကြွ၍
 ရူးထောင်ထောင်ဖြစ်၍ မြောက်ကြွကြွဖြစ်ပြီး ပျော်သလိုလို ဖြစ်၍လာပြန်၏။
 အရက်ခိုးလည်း ပြေသွားပြန်ကရာ အပျင်းကဝင်၍နှိပ်စက်လာလို့ အရူး
 ဇာတ်ခင်းရပြန်တော့၏။ ဤကဲ့သို့ အပျော်နောက်မှ အပျင်းကပ်၊ အပျင်း
 နောက်မှာ အပျော်ကပ်၍ လုံးလည်လိုက်ကာ သောက်လေသောက်လေ
 ငတ်မပြေသည့် ဆားငံရေနောက် ငတ်တိုင်းသောက်က သောက်လေသောက်လေ
 ငတ်မပြေတည့်ဆိုသလို၊ ဆားငံရေနောက် ငတ်တိုင်းသောက်တဲ နွားတစ်သင်း
 တို့သည် သောက်လေသောက်လေ ငတ်မပြေဘဲဖြစ်သလို အရက်သမားတို့သည်
 သောက်လို့ရူး၊ ရူးလို့သောက်ဖြစ်ကာ တစ်ဘဝလုံးအရူးဇာတ်ခင်းကာ ဆုံးရ
 ပြန်တော့ ၏။ ဤကဲ့သို့ဆင်းရဲလို့ ချမ်းသာချင်၊ ချမ်းသာချင်တော့ပြုပြင်ရ၊
 ပြုပြင်လိုက်တော့ ဆင်းရဲဖြစ်ကာ တစ်ခုနှင့် တစ်ခုတွန်းကန်ပေးမှုပြုသောကြောင့်
 ဒုက္ခသစ္စာနှင့် သမုဒယသစ္စာတို့သည် မရပ်မတည် လည်ပတ်ကြရကုန်တော့၏။

ဤကဲ့သို့ ယခုဘဝမှာပင် အိုနာသေတို့ဖြင့် အဆုံးသတ်ရမည့် မိမိ၏
 ခန္ဓာအစုအပုံကြီးကို တွယ်ငြိလို့ အားမရတဲအပြင် နောက်ထပ်ပင် ဘဝအသစ်
 တစ်ဖန်ဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း ကောင်း မကောင်း၊ ကုသိုလ်-အကုသိုလ်တို့ကိုပြု၍
 တွယ်ငြိလိုက်ပြန်တော့၏။ ဒီတွင် ဘဝအသစ်တစ်ဖန်ဖြစ်ရပြန်၍ အိုနာသေတွင်း
 ဆင်းရဲပြန်တော့၏။ ဒီတွင် ဆင်းရဲလို့ချမ်းသာချင်တော့ အဆင်းရဲကိုဘဲ ရတာပါဘဲ
 ဟူသတည်း။

မဂ္ဂသစ္စာ

ဤကဲ့သို့ ဒုက္ခသစ္စာနှင့် သမုဒယသစ္စာတို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဓာတ်ခိုက်ပြီး တွန်းအားပေးကာ၊ လည်ပတ်နေပုံတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုကြည့်၍ သုံးသပ်ဖန်များသောအခါ ယခုဘဝ ယခုခန္ဓာတွင်သာမက နောက်ဘဝ နောက် ခန္ဓာတို့ကိုပါ တွယ်ငြိမှုကြောင့် အဆုံးမရှိသော ဘဝအသစ်အသစ်တို့သည် ဖြစ်ကြရတာပါကလားဟူ၍ သံသရာကြီးကိုပါ အမှန်အတိုင်း မြင်လာရသော မဂ္ဂသစ္စာဉာဏ်သည် ဖြစ်ပေါ်၍လာတော့၏။

နိရောဓသစ္စာ

ထိုဒုက္ခသစ္စာနှင့် ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာတို့၏ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တွန်းအားပေး၍ လည်ပတ်နေ သောမဆုံးနိုင်သောသံသရာကြီးကိုဘဲ ထပ်ကာထပ်ကာ အကြိမ်ကြိမ်ရှုကြည့်၍ သုံးသပ်ဖန်များသောအခါ ချမ်းသာမမက် သက်သက်သော ဆင်းရဲအစုသာဘဲဟူသည် ဟုတ်ပေသားဘဲ၊ ဒီလိုဆို တော်ပြီ တန်ပြီ နောက်ထပ် အသစ်တစ်ဖန် မဖြစ်ချင်တော့ဘူး၊ မလိုချင်တော့ဘူးဟု အားလျှပ်တ်၍ နောက်ထပ် ဘဝအသစ်တစ်ဖန် မဖြစ်ရတော့လျှင် ဆင်းရဲတွေ အကုန်ငြိမ်း၍သွားသော နိရောဓသစ္စာ၊ ဝါ-ဆင်းရဲတွေအကုန်ငြိမ်း၍သွားသော နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသည်ဟု ဆိုရတော့၏။ ဤသို့သစ္စာလေးပါးကို သုံးသပ် ကြည့်သောဉာဏ်ဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ ငြိမ်း သောနိဗ္ဗာန်ကို မှန်းဆ၍အာရုံပြုပါ။ မှတ်ချက်။မိမိတို့ယခုရရှိ၍ထားသောဘဝအတွင်း၌စားဝတ်နေရေးဒုက္ခ၊ သင်္ခါရ

ဒုက္ခ၊အိုနာသေဒုက္ခဤသို့ဒုက္ခအဝဝတို့ဖြင့်ပြည့်ကြပ်၍နေသောခန္ဓာဝန် ဒုက္ခကြီးကို မြင်အောင်ကြည့်၍ နောက်ထပ် အသစ်တစ်ဖန် မဖြစ်ရတော့လျှင် ဘဝအတွင်းခံစားရမည့်ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ အကုန်

ငြိမ်း၍ သွားတော့၏။ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ ဘဝသံသရာအဆင်းရဲကြီး သည်လည်း ပြတ်စဲ၍သွားရတော့၏။ ဤသို့ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ အကုန်ငြိမ်း၍ သွားသော သဘောကိုပင် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု သည်ရသည် ဟု ဆိုရတော့၏။

ကိလေသာ-ခန္ဓာတို့ငြိမ်းသောနိဗ္ဗာန်

စိတ္တံ ကိလေသေတိ ဗာဓေတိ ဥပတာပေတိတိ ကိလေသော
 ကိလေသော- ကိလေသာသည်၊ စိတ္တံ- စိတ်ကို၊ ကိလေသေတိ-
 ညစ်နွမ်းစေတတ်၏။ ဗာဓေတိ- နှိပ်စက်တတ်၏။ ဥပတာပေတိ- ပူပန်
 စေတတ်၏။ ဣတိ- ဤသို့ ညစ်နွမ်းစေတတ်၊ နှိပ်စက်တတ်၊ ပူပန် စေတတ်
 သောကြောင့် ကိလေသော-ကိလေသာမည်၏-ဟူသည်နှင့်အညီ စိတ်ကိုညစ်နွမ်း
 စေတတ်၊ နှိပ်စက်တတ်၊ ပူပန်စေတတ်သောကြောင့် ကိလေသာလို့ ခေါ်သတဲ။
 ကိလေသာဟာ- လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟစသည်ဖြင့် ၁၀-ပါး ရှိပါတယ်။

လွန်ကျူး ဆူပွက် - မျိုးမပျက် - သုံးချက်ကိလေသာ။

သီလ - သမာဓိ - ပညာဓိ - သတ်မည် သုံးသိက္ခာ။

အနာနှင့် ဆေး သင့်အောင်ပေး ပျောက်ရေးမခက်ပါ။

အနာမသိ ဆေးမရှိ။ အနာသိက ဆေးရှိစွ။

ဒါကြောင့် ကိလေသာဟာ အကြမ်းအလတ်အနုအားဖြင့် သုံးမျိုး
 ရှိလေသည်။ ကာယကံမြောက် ဝစီကံမြောက် ကျူးလွန်သော ကိလေသာကို
 ဝိတိက္ကမကိလေသာဟု ခေါ်သည်။ ထိုကိလေသာကို ငါးပါး-ရှစ်ပါး-ဆယ်ပါး
 တဝ- စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလဖြင့် ထိန်း၍သတ်ရလေသည်။

တွေဝေမှု၊ အလိုကြီးမှု၊ အလိုမပြည့် စိတ်တိုင်းမကျ၊ စိတ်ဆိုး-စိတ်ညစ်-

စိတ်ပျက်များသည် စိတ်မှာ ကပ်၍ ဆူပွက်ပူလောင်သောကြောင့် ပရိယုဋ္ဌာန ကိလေသာဟုခေါ်သည်။ ထိုကိလေသာကိုတော့ တည်ငြိမ်၍ ကပ်၍ စူးစိုက်၍ ကြည့်နိုင်သော သမာဓိဖြင့် သတ်ရလေသည်။

ရုပ်နာမ် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၏အတွင်း၌ တိုက်လိုက်လျှင်ဖြစ်ပေါ်၍လာမည် ကိန်း၍နေသော ကိလေသာကို အနုသယကိလေသာဟု ခေါ်သည်။ ထို ကိလေသာကိုတော့ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာ တို့ဖြင့် သတ်ရလေ သည်။ ဤသို့ သူ့ဟာနှင့်သူ အချိုးတကျ သတ်နိုင်မှသာ ကိလေသာတို့သည် ကုန်ခမ်း၍သွားကာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဥပမာ- ၁။မီးချစ်ကျောက်၏ အတွင်း၌ ကိန်း၍နေသောမီးဓာတ်၊ ၂။ ချစ်လိုက်သောအခါ မီးစာ၌ ထ၍တောက်သောမီး၊ ၃။ဟိုဟိုသည်သည် ရှို့လိုက်လို့ ကူး၍လောင်သောမီးဟူ၍ သုံးမျိုး ရှိလေသည်။ ထိုသုံးမျိုး၌တို့တွင် ဟိုဟိုသည်သည် ကူး၍လောင်သောမီးကို မီးသတ်စက် စသည်တို့ဖြင့်ငြိမ်းမှသာ ရနိုင်လေသည်။ မီးစာ၌ လောင်သောမီးတောက်ကလေးကိုတော့ ပါးစပ်ဖြင့် မှုတ်ရုံဖြင့် ရနိုင်လေသည်။ မီးချစ်ကျောက်၏အတွင်း၌ ကိန်း၍နေသောမီးဓာတ် ကိုတော့ ရေ-လေ တို့ဖြင့် ငြိမ်း၍ မရနိုင်။ စိုထိုင်း၍ အခိုးအငွေ့ အင်မတန် ပြင်းထန်သော နွားချေးကုံး စသည်တို့၌ မြုပ်၍ စိုထိုင်းသော အခိုးအငွေ့တို့သည် ကျောက်၏အတွင်းသို့ ထိုး၍ ဝင်လိုက်မှသာ ကိန်း၍နေသောမီးဓာတ်သည် ကုန်ပျောက်၍သွားတော့၏။ ဤသို့ ဝိတိက္ကမကိလေသာကို သိလဖြင့် ပရိယုဋ္ဌာန ကိလေသာကို သမာဓိဖြင့် အနုသယကိလေသာကို ပညာဖြင့် ဤကဲ့သို့ သူ့ဟာ နှင့်သူ အဝင်ဝင်ကျ အချိုးတကျ သတ်နိုင်မှသာ လိုရာပန်းတိုင်သို့ ရောက်နိုင် မည်ဖြစ်ပေသည်။

ဒါ့ကြောင့်

သီလ။ လူယောဂီများမှာ ကျန်းမာရေးမကောင်းလျှင် ငါးပါးသီလ၊ ကျန်းမာရေးကောင်းလျှင် ရှစ်ပါး-ကိုးပါးသီလများထိန်း၍ ကာယကံ ဝစီကံ လွန်ကျူးသောင်းကျန်းသော ဝိတိက္ကမကိလေသာကို သတ်ရမည်။

သမာဓိ။ ရင်လည်ချိုင့်နှင့် တည့်တည့်မှာ ငှက်ပျောဖူးနှင့်တူတဲ့ နှလုံးဗူးရှိသည်။ ထိုနှစ်လုံးဗူးအတွင်း၌ သွေးကို မှီ၍ ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ရှိသည်။ ထိုဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကိုမှီ၍ ဘဝင်အကြည်ဖြစ်သည်။ ထိုဘဝင်အကြည်ကိုမှီ၍ မနောဝိညာဏ်စိတ်ဖြစ်သည် ဒါ့ကြောင့် ရူစိတ်ကို ရင်လည်ချိုင့်နှင့် တည့်တည့် နှလုံးဗူးအတွင်းကို အာရုံပြု၍ အခု ငါ့စိတ်မှာ လောဘ-မောဟ-ဒေါသ စသောကိလေသာတို့ ဖြစ်၍ နေသလား-မဖြစ်ဘူးလားဟု ရှုကြည့်လိုက်ပါ။ လောဘ-ဒေါသ မဖြစ်တာကို တွေ့လျှင် လောဘ-ဒေါသ မဖြစ်ဖူး၊ မဖြစ်ဖူးဟု ရှု၍ လောဘ-ဒေါသဖြစ်တာကိုတွေ့လျှင် လောဘ-ဒေါသဖြစ်တယ် ဖြစ်တယ်ဟု မပျောက်မခြင်း ရှုကြည့်၍နေပါ။ ပျောက်သွားလျှင် လောဘ-ဒေါသ မဖြစ်ဖူး၊ မဖြစ်ဖူးဟု ဆက်၍ ရှုနေပါ။

ဤကဲ့သို့ လောဘ-ဒေါသဖြစ်လျှင် ဖြစ်တယ်၊ဖြစ်တယ်၊ မဖြစ်လျှင် မဖြစ်ဖူး၊မဖြစ်ဖူးဟု ရှုကြည့်ဖန်များလာသောအခါ . . လောဘ-ဒေါသစသော ကိလေသာတို့ မဖြစ်တဲ့အခါ စိတ်မှာကြည်၍ ချမ်းသာနေပုံကို၎င်း၊ လောဘ-ဒေါသစသောကိလေသာတို့ ဖြစ်တဲ့ အခါ စိတ်မှာပူလောင်၍ ဆင်းရဲနေပုံကို၎င်း တွေ့ရလိမ့်မည်။ ဤသို့ စိတ်မှာကပ်၍ ပူလောင်ဆင်းရဲနေခြင်းသည် ပရိယုဋ္ဌာန်ကိလေသာ ဖြစ်သည်။ ဤသို့ ပရိယုဋ္ဌာန်ကိလေသာတို့ဖြစ်၍ လာတိုင်းလာတိုင်း

စိုက်၍စိုက်၍ ရှုကြည့်၍ ပယ်သတ်လိုက်သဖြင့် လောဘ-မောဟ-ဒေါသကိလေသာတို့သည် ပျောက်ဆုံးသွား၍ စိတ်မှာ အပူဆင်းရဲတွေ တစ်ခဏတစ်ခဏ ငြိမ်းငြိမ်းသွားခြင်းသည် ပရိယုဋ္ဌာန်ကိလေသာကို သမာဓိဖြင့် ပယ်သတ်လိုက်သည်မည်၏။

ပညာ။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၏ အတွင်း၌ ကိန်း၍နေသော တိုက်လိုက်လျှင် ဖြစ်ပေါ်၍လာမည့် အနုသယကိလေသာကိုတော့ ထိုရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၏ အစိတ်စိတ်တို့ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ရှုကြည့်ဖန်များသောအခါ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၏ အကြောင်းနှင့် အကျိုးတို့သည် ဆက်စပ်၍ လည်ပတ်ပုံတို့ကို၎င်း၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၏ အဖြစ်အပျက်တို့ကို၎င်း၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၏ သဘာဝတို့ကို၎င်း၊ ထိုရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့ကို စွဲမှီ၍ တစ်ဘဝမှ တစ်ဘဝသို့ ကူးစက်၍ လည်ပတ်စေနိုင်သော အနုသယ ကိလေသာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာပညာတို့ဖြင့် အမှန်အတိုင်း မြင်လာရပြီးလျှင် ထိုသံသရာစက်တို့ကို ဖြတ်တောက်နိုင်သော မဂ်ပညာ၊ ဖိုလ်ပညာတို့ ဖြင့် အပြီးအပိုင်ပယ်သတ်လိုက်သဖြင့် ကိလေသာအပူတို့သည် အကုန်အစင် ငြိမ်း၍သွားလေတော့၏။ ထို ကိလေသာအပူတွေ အကုန်အစင်ငြိမ်း၍သွားခြင်းသည်ပင် ကိလေသ နိဗ္ဗာန်မည်တော့၏။ ကိလေသာတို့ကို ပညာဖြင့် သတ်သည်မည် တော့၏။ ခန္ဓာဝန်ဒုက္ခကြီးသာ ကျန်တော့၏။

ထိုကိလေသာအပူမီးတွေ ငြိမ်းပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပင် အရဟန္တ ပူဇော်အထူးကို အလှူခံတော်မူထိုက်သော ရဟန္တာအရှင်မြတ် ဖြစ်တော့၏။ ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်သည် သက်တမ်းစေ၍ စုတိ(သေ) သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ခန္ဓာဝန်ဒုက္ခကြီးပါ အကုန်ငြိမ်း၍သွားသော

ခန္ဓာပရိနိဗ္ဗာန်ဟု မည်လေတော့၏။ နောက်ထပ် ဘဝအသစ် တစ်ဖန် လည်း မဖြစ်ရတော့ပြီ။ ဒုက္ခတွေ အကုန်ငြိမ်း၍ သွားလေတော့၏။ အကျဉ်းချုံး၍ ကေါက်ချက်ချသော် လောက၌ရှိကြကုန်သော ခံစားမှု ချမ်းသာတို့သည် ဘေးမကင်းကြပါ။ နည်းနည်းခံစားလျှင် နည်းနည်းဘေးဖြစ်၏။ များများခံစားလျှင် များများဘေးဖြစ်၏။ ကြပ်ကြပ်ခံစားလေ တင်းမတိမ်နိုင်အောင် ဖြစ်ပြီး ဘေးကြီးစွာ ဖြစ်ရလေတော့၏။ ဒါကြောင့် ဝဲနာယာနာနှင့် တူကုန်၏။ ဝဲနာယာနာ စွဲကပ်သောသူတို့သည် ငန်းမန်းထ၍ယားလာသောအခါ ကုတ်လိုက် တော့ ကောင်းသွား၏။ ကောင်းလေကုတ်လေ-ကုတ်လေကောင်းလေနှင့် ကုတ်လိုက် အားမရအောင်ဖြစ်တော့၏။ ကြပ်ကြပ်ကုတ်လေ- အပဲအရွဲ့ကများလေ ဖြစ်တော့၏။ ငန်းမန်းလျော့သွား၍အယားပျောက်သွားသောအခါ အပဲအရွဲ့များသလောက် စပ်ရှားမှု များ၍ အခံရဆိုးလှ၏- ဤသို့လောကခံစားမှုတို့နှင့် တူတော့၏။ ကုတ်လိုက်ကောင်း ပေမဲ့ စပ်ရှားမှုဒဏ်က ကပ်၍ပါနေသဖြင့် မထားဝံ့ တော့ဘဲ ဆေးကုလိုက်သဖြင့် ပျောက်သွားကာ စပ်ရှားမှုဒဏ်က လွတ်သွား၍ ချမ်းသာသွားတော့၏။ ဤအတူ တစ်သံသရာလုံးက စွဲလာသော ကိလေသာတို့ သည်လည်း ခံစားမှုချမ်းသာတို့ကို အားမရနိုင်ဘဲ ပူလောင်၍တွန်းမှုပေးနေသဖြင့် ကြာတော့ ဤကိလေသာတို့သည် ချမ်းသာမဟုတ်၊ အပူမီးတို့သာတည်းဟုခိုင်းသောသူတို့သည် မြတ်စွာဘုရားဟောတော် မူအပ်သော ဝိပဿနာတရားတော်မြတ်ကို အားထုတ်လိုက်သဖြင့် ကိလေသာအပူမီး တို့သည် ကုန်ခမ်း၍သွားကာ- အင်း-ခုမှဘဲ ဘေးကင်းရန်းကင်းချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံရပေတော့၏ဟု ကြူးရင့်ကြလေကုန်တော့၏ - နောင်တစ်ချိန် ခန္ဓာဝန်ချသော အခါ ဝိပါက ဝဋ်ဆင်းရဲကြီးကိုပါ ကင်းလွတ်ရဲလေတော့၏။

ဒါကြောင့် မိမိတို့၏ တစ်ဇွန်းတစ်ယောက်မမှစ၍လူ့ဒါနိန်းသမျှသော ဒါနကုသိုလ်တွေ၊ စောင့်ထိန်းသမျှသောသီလကုသိုလ်တွေ ပွားများသမျှသော ဘာဝနာကုသိုလ်တွေသည် ဆင်းရဲအပေါင်းမှလွတ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် တွေ့သိရအောင် ကျေးဇူးပြုပါစေသတည်းဟု စိတ်ညွတ်ဆုတောင်း၍ ပြုကြပါလေ။

နိဂုံး

ဤမျှသောအစဉ်ဖြင့် အဆုံးသတ်ပါတော့မည်။ နိဗ္ဗာန်၏သဘောသည် အင်မတန်သိမ်မွေ့၍ နက်နဲပါသည်။ ဒါ့ကြောင့် စာ၏အဆိုကို ဉာဏ်မှာ ထင်မြင်၍ နေအောင် အကြိမ်ကြိမ်ဖတ်၍ စဉ်းစားပါ။ ဘဝဒုက္ခ၊ ခန္ဓာဒုက္ခ၊ သံသရာဒုက္ခတို့ကို မြင်အောင်ကြည့်ပါ။ ဘဝဒုက္ခ၊ ခန္ဓာဒုက္ခ၊ သံသရာဒုက္ခတို့ကို ကြပ်ကြပ် မြင်လေ၊ နိဗ္ဗာန်၏ငြိမ်းခြင်းသဘောသည် ပေါ်လွင်ထင်ရှား၍လာလေ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဤသို့ အလိုရှိအပ်တောင့်တအပ်သောနိဗ္ဗာန်ဟူသောပန်းတိုင်ကြီးသည် မိမိတို့၏ ဉာဏ်၌ မားမားမတ်မတ်ကြီးပေါ်လွင်ထင်ရှား၍နေမှသာမိမိတို့၏ပြုသမျှသော ကောင်းမှုတို့ သည် ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုစိတ်ညွတ်၍ပြုနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့နိဗ္ဗာန်ကိုစိတ်ညွတ်၍ ပြုနိုင်ကြမှသာအဆင်းရဲအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်ကြမည်ဖြစ်ပါတော့သတည်း။

သီဝံ ပတ္ထေထ ဘိက္ခဝေ သီဝံပတ္ထေတွာ

ဒါနံဒါတဗ္ဗံ သီလံရက္ခိတဗ္ဗံ ဘာဝနံ ဘာဝေတဗ္ဗံ

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ သီဝံ-ချမ်းမြေ့ရာမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္ထေထ-တောင်တကြကုန်လော့။ သီဝံ-ချမ်းမြေ့ရာမှန်မြတ်နိဗ္ဗာန်ကိုပတ္ထေတွာ-တောင်တ၍၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေးလှူအပ်၏။ သီလံ-သီလကို၊ ရက္ခိတဗ္ဗံ-စောင့်ရှောက်အပ်၏။ ဘာဝနံ - သမထဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ - ပွားများအပ်၏-လို့ ဆိုတဲ့အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ကိုလိုချင်တောင့်တ၍ ကုသိုလ်တို့ကိုပြုကြပါကုန်။

၁၃၆၂ ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော်(၇)ရက်

ဦးနု

တပ်ဦးကျောင်း၊ မန်းတောင်ခြေ

ဘုန်းတော်တိုးရပ်ကွက်

အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ မန္တလေး

သစ္စာလေးပါး မြတ်တရား (၁)

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

မြတ်စွာဘုရားသည် သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ဆရာမကူ သယံဇာတဖြင့် မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာ ထိုးထွင်း၍ သိမြင်တော်မူသောကြောင့် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပါသည်။ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါများကိုလည်း ဤသစ္စာလေးပါး တရားကိုပင် ပြတော်မူ၍ ချေချွတ်တော် မူပါသည်။ ဒါ့ကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ကလည်း ဤသစ္စာလေးပါးတရားကိုပင် မိမိဉာဏ်မီသလောက် ပီပီပြင်ပြင် ပေါ်လွင်၍လာအောင် ဖော်ထုတ်၍ ဟောပြောပါမည်။ ဟောပြောတဲ့ အခါမှာလည်း ယောဂီတို့၏ ခန္ဓာနှင့် ကပ်ယှဉ်၍ ဟောပြောမည်ဖြစ်၍ ယောဂီတို့က မျက်စိမှိတ်၍ မိမိတို့၏ ခန္ဓာတွင်းမှာ ရှိ၍နေသော သစ္စာတရားတို့ကို မြင်အောင်ရှုကြည့်၍ နာယူကြပါရန် တိုက်တွန်းလိုက်ပါ၏ သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့။

သစ္စာလေးပါး

သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကား ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းရဲကိုပြတာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သိတာမဂ္ဂသစ္စာ၊ တွယ်တာတာ သမုဒယသစ္စာ၊ ဆင်းရဲငြိမ်းတာ နိရောဓသစ္စာဟူသည်နှင့်အညီ မိမိတို့ခန္ဓာ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းတို့ဖြင့် အမြဲမပြတ် တရစပ် နှိပ်စက်နေ၍ ဆင်းရဲနေတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာတို့ကို အကောင်းထင်၍ တွယ်ငြိ၍နေသော သမုဒယသစ္စာကြောင့် လည်ပတ်၍ နေကြရသော သံသရာ အဆင်းရဲကြီးကို ပေါ်လွင်၍လာအောင် ရှေးဦးစွာ သုံးသပ်၍ ပြပါမည် သတိပြုကြပါ။

ယောဂီ - သတိ ! မိမိတို့ရဲ့ စိတ်ကလေးဖြစ်နေပုံသဘောကို မြင်အောင် ကြည့်လိုက်ပါ။ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ငါချမ်းသာချင်တယ်၊ ချမ်းသာချင်တယ်၊ စားတဲ့ နေရာမှာလည်း ချမ်းသာချင်တယ်၊ သွားတဲ့နေရာမှာလည်း ချမ်းသာချင်တယ်၊ အရာရာတိုင်းမှာ ချမ်းသာချင်တယ်၊ ကောင်းချင်တယ်လို့ ဖြစ်နေပုံကို မြင်အောင် ကြည့်ပါ။ ဘာကြောင့် ဒါလောက်များ ချမ်းသာချင်နေရသလဲ။ ရုပ် နာမ် ခန္ဓာ ဘဝတို့ ဖြစ်ပေါ်လာသည်နှင့် တပြိုင်နက် စားဝတ်နေရေး ဒုက္ခတွေ၊ အိုနာသေ ဒုက္ခတွေ၊ ပြုပြင်ပေးနေရတဲ့ သင်္ခါရဒုက္ခတွေ၊ ဒီဒုက္ခတွေ တင်းကြမ်း ပြည့် ပါလာခဲ့သော ကြောင့် ချမ်းသာချင်တယ်ဟုချည်း ဖြစ်၍နေရပေသည်။ ဒီတော့ ကောက်ချက်ချ လိုက်လျှင်

ယခုငါရထားတဲ့ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအစုအဝေးကြီးကိုက အဆင်းရဲတုံးကြီး ဖြစ်နေတာပါလားဟု မြင်အောင်ကြည့်လိုက်ပါ။ ဒီအဆင်းရဲတုံးကြီးက ဆင်းရဲပြီး တွန်းကန်ပေးနေမှုကြောင့်လည်း ချမ်းသာချင်တယ်ဟူသော သမုဒယသစ္စာသည် ဖြစ်၍လာရတော့၏။ ဒီတွင် မိမိတို့ ရထားသော ဆင်းရဲသော ဒုက္ခသစ္စာနှင့် ချမ်းသာချင်တယ်ဟူသော သမုဒယသစ္စာတို့သည် ပေါ်လွင်ထင်ရှား၍ လာကြပါတော့၏။

ဒီဒုက္ခသစ္စာနှင့် သမုဒယသစ္စာတို့၏ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ကျေးဇူးပြု တွန်းကန်ပေးမှုကြောင့် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့သည် ဘဝအဆက်ဆက် ထပ်ကာထပ်ကာ ဖြစ်၍ သံသရာလည်ပတ်နေရပုံတို့ကိုလည်း သုံးသပ်၍ ပြပါဦးမည်။

မိမိတို့ ယခုရထားသော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာကြီးက ဆင်းရဲပြီး တွန်းကန်ပေးနေမှုကြောင့် ချမ်းသာချင်တယ်ဟူသော စိတ်ကလေးသည် ဖြစ်၍ဖြစ်၍ လာရ၏။ ချမ်းသာချင်တယ်ဟူသော စိတ်ကလေး၏ တွန်းကန်ပေးနေမှုကြောင့်လည်း တရားသဖြင့် ရှာကြံစားမှု၊ မတရားသဖြင့် ရှာကြံစားမှုတို့သည်လည်း ဖြစ်ကိုဖြစ်ရပြန်တော့၏။ တရားသဖြင့် ရှာကြံ၍ စားမှုကြောင့်လည်း ကောင်းသောဘဝ ဖြစ်ရပြန်တော့မည်။ မတရားသဖြင့် ရှာကြံ၍စားမှုကြောင့်လည်း မကောင်းသော ဘဝတို့ ဖြစ်ရပြန်တော့မည် ဟူ၍မှတ်ပါ။ ကောင်းသော ဘဝပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မကောင်းသော ဘဝပဲဖြစ်ဖြစ် ဘဝဖြစ်လျှင်တော့ အိုနာသေကတော့ မုချမသွေ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရပေဦးတော့မည်ဟူ၍ ရှေ့ဘဝနှင့် နောက်ဘဝတို့ ဆက်စပ်၍ဖြစ်ပုံ၊ သံသရာအထပ်ထပ်တို့ကို ဉာဏ်နှင့်မြင်အောင်ကြည့်ပါ။ ဒါကြောင့် အဖြောင့်အားဖြင့် အတိုချုံး၍ ကြည့်ပြန်သည်ရှိသော် ဆင်းရဲလို့ ချမ်းသာချင်၊ ချမ်းသာချင်တော့ ပြုလုပ်၊ ပြုလုပ်တော့ ကံဖြစ် ကံဖြစ်တော့ နောက်ထပ်ဘဝ အသစ်တဖန် ဖြစ်ရပြန် ဘဝအသစ်တဖန်လည်း ဖြစ်ပြန်ကရော၊ အိုနာသေကိုပဲ ခံရပြန် ဟူသတည်း။

ဆင်းရဲတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ

မိမိတို့ ရထားသော ဒုက္ခသစ္စာကြီး၏ ဆင်းရဲပုံကို ထပ်မံပြောရလျှင် ယခု မိမိတို့ရထားသောဘဝသည် အဆင်းရဲက စတာလား၊ ချမ်းသာကစတာလား ဆိုသည်ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှား၍လာအောင် သုံးသပ်၍ ကြည့်ရမည်ဖြစ်သည်။ မိမိယခုရထားသည့်ဘဝသည် အမိဝမ်းက ကျွတ်သည်နှင့် တပြိုင်နက် အညစ်အကြေးတို့ကို သုတ်သင်ပေးရ၊ သန့်ရှင်းသော အဝတ်ကလေးများဖြင့် နွေးထွေးပေးရ၊ မိုးလုံလေလုံ အဆောက်အဦများဖြင့် ထားပေးရခြင်းတို့သည် ကောင်းလို့ မဟုတ်၊ အန္တရာယ်ဖြစ်၍ သေမှာကြောက်လို့ ထားပေးရခြင်းဖြစ်သည်။ ဒီတင်ချမ်းသာက စ၍လာသည်မဟုတ်ဘဲ အဆင်းရဲက စ၍လာသည်မှာ ထင်ရှား၍ လာတော့၏။ နောက်ဒီအတိုင်းထား၍ ရှစ် နာရီလောက်လည်း ကြာသွားကရော သူ၏ ဗိုက်က ဆာလောင်မှု နှိပ်စက်လို့ (ဘယ်သူကမှ သင်မပေးရဘဲ) သူ့အလိုလို ဝါးကနဲ ငိုလာရတော့၏။ ဒီတင် အမိက နို့ချိုတိုက်ကျွေးလိုက်၍ ဆာလောင်

မူက သက်သာသွားလို့ ငြိမ်၍ သွားတော့၏။ ဒီအချိန်ကစ၍ စားဝတ်နေရေး တို့သည်၊ သက်ဆုံးတိုင် ကပ်၍ပါနေတော့၏။ စားမှု၌ဆိုလျှင်၊ ကျန်းမာရေး ကောင်းလျက်သားနှင့် ၁၀ ရက်လောက်များ မစားရလျှင် သေမယ်၊ ကျန်းမာရေး ကောင်းလျက်သားနှင့် ရေကို တစ်နေ့ကုန်လောက်များ မသောက်ရလျှင် သေမယ်၊ လေကို တစ်နာရီလောက်များ မရှူရလျှင်သေမယ်။ ဒါ့ကြောင့် စားမှုသောက်မှုတို့မှ စ၍ အမျိုးမျိုး ပြုပြင်ပေးနေရခြင်းဖြစ်သည်။ ဒီလို ပြုပြင်ပေးနေတဲ့ ကြားထဲကကိုပဲ ဖျားပြန်ပြီ၊ နာပြန်ပြီ၊ ဘာဖြစ်ပြန်ပြီ ညာဖြစ်ပြန်ပြီနဲ့ လာလိုက်သေး၏။ ဘယ်လိုပဲ ပြုပြင်ပြုပြင် အချိန်တန်တော့ ပြုပြင်လို့မရတော့ဘဲ တစ်ဘဝတုံး၍ ဆုံးရပြန်တော့ ၏။ တစ်ဘဝတုံး၍ ဆုံးသောအခါ ဘဝအသစ်တစ်ဖန် စရပြန်တော့၏။ ဘဝ အသစ်တစ်ဖန်လည်း စလိုက်ပြန်ကရော ဒုက္ခ သစ္စာ အဆင်းရဲကြီးကိုပဲ ရရပြန် တော့၏။ ဒုက္ခသစ္စာ အဆင်းရဲကြီးကို ရလိုက်သည်နှင့် ငါချမ်းသာချင်တယ် ဟူသော တွယ်ငြိမှု သမုဒယသစ္စာသည်လည်း ကွင်းဆက်၍ လာရပြန်တော့၏။

တွယ်ငြိမှုသမုဒယသစ္စာ

ဘာကြောင့် သမုဒယသစ္စာ လောဘသည် တွယ်ငြိမှု ဖြစ်ရသလဲ။

သမုဒယသစ္စာဟူသော လောဘသည် ဒုက္ခသစ္စာ အဆင်းရဲတုံးကြီးကို ဘာကြောင့် အကောင်းထင်ပြီး တွယ်ငြိနေရသလဲဆိုလျှင် ဤရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ဒုက္ခ သစ္စာကြီးကိုမှီ၍ တဏှာလောဘ၏ အကြိုက်ဖြစ်သော ကောင်းတာကို မြင်ရ၍ ဝမ်းသာခြင်း၊ ကျေနပ်ခြင်း၊ ကောင်းတာကို ကြားရ၍ ဝမ်းသာခြင်း၊ ကျေနပ်ခြင်း၊ ကောင်းသောအနံ့ကို နမ်းရှူရ၍ ဝမ်းသာခြင်း၊ ကျေနပ်ခြင်း၊ ကောင်းတာကို စားရ၍ ဝမ်းသာခြင်း၊ ကျေနပ်ခြင်း၊ ကောင်းသော တွေ့ထိမှုကြောင့် ဝမ်းသာ ခြင်း၊ ကျေနပ်ခြင်း၊ တဏှာလောဘနှင့်စပ်၍ တွေးတောကြံစည်မှုတို့ကြောင့် ဝမ်းသာကြည်နူးရခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကြရကုန်၏။ (ဒါပေမယ့် ဤဝမ်းသာမှု၊ ကျေနပ်မှုတို့သည် တဏှာ၏ ပူလောင်တောင့်တမှုတို့ကြောင့်သာဖြစ်သည်။ တကယ်ကြည်လင်သော ချမ်းသာခြင်းတို့ မဟုတ်ကြပါ။) ဒါ့ကြောင့် တဏှာ၏

တောင့်တမှုတို့သည် ဘယ်လိုပင် ဝမ်းသာကျေနပ်ရသော်လည်း ဆာလောင်မှုက မပြေပျောက်ဘဲ တင်းမတိမ်နိုင်၍ ဤရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ဒုက္ခသစ္စာကြီးကိုပဲ အကောင်း ထင်ပြီး တွယ်ငြိရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဒါ့ကြောင့် ငါချမ်းသာချင်တယ်ဟူသော သမုဒယသစ္စာသည် တစ်စခန်း ထ၍ တွယ်ငြိ ကွင်းဆက်လိုက်သည်နှင့် ပူတော့ အေးချင်တယ်၊ အေးတော့ နွေးချင်တယ်၊ နွေးတော့အေးချင်ပြန်တယ်၊ ဘယ်မဆုံးနိုင်။ ဆာတော့စားချင်တယ်၊ စားတော့ ဝတယ်၊ ဝတော့ အောင့်တယ် အင့်တယ်၊ အိပ်ချင်တယ်၊ အိပ်တယ်၊ အိပ်ရေးဝလို့ နိုးလာပြန်တော့ ဆာပြန်ပြီ၊ စားပြန်ပြီ၊ ဝပြန်ပြီ၊ စားဝတ်နေရေး ကြောင့် ပြေးရပြန်ပြီ၊ ဘယ်မဆုံးနိုင်တော့ပြီ။ ဤသို့ ခန္ဓာဝန်နှိပ်စက်လို့ မဆုံးနိုင် အောင် ပြုလုပ်နေရတဲ့ အထဲမှာ တဏှာ ငါ၊ မာန ငါ၊ ဒိဋ္ဌိ ငါ၊ သုံးပါးတို့က မြှောက်ပေးပြန်သဖြင့်၊ ငါ့ကိုယ် ငါ့ဟာ ငါ၊ သူ့ကိုယ် သူ့ဟာ သူဟု အမြင် မှားကာ၊ တွေ့ကရာတွေတွယ်တာပြီး၊ ငါ့ ချမ်းသာအောင် သူချမ်းသာအောင်ဟု အာရုံပြုလျက် ကောင်းသော ရှာကြံ၍ စားသောက်မှု၊ မကောင်းသော ရှာကြံ၍ စားသောက်မှုတို့သည် ဖြစ်လာရပြန်တော့၏။

ဒါ့ကြောင့် ငါချမ်းသာအောင်ဟု အာရုံပြုလျက် ကောင်းသော ကုန်သွယ် ခြင်း၊ လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကောင်းသောအလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ကောင်းသောဝန်ထမ်းပြုခြင်း၊ ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်း ဟူသမျှတို့ကို ပြုလုပ်တဲ့အပြင် ကံ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်လျက် လှူဒါန်း ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း၊ သီလဆောက်တည်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်၍လည်းကောင်း။

ငါချမ်းသာအောင်ဟု အာရုံပြုလျက်၊ သူ့အသက်သတ်စား ခြင်း၊ သူ့ ပစ္စည်း ခိုးတိုက်စားခြင်း၊ သေအရက်သောက်စားခြင်း၊ အသားတိုး မွေး၍ စားခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်၍လည်းကောင်း ဖြစ်လာရကုန်၏။

ကံ

ထိုသို့ ကောင်းသောပြုလုပ် အသက်မွေးမှုကိုပင် ကောင်းကံဟုလည်း ကောင်း။ မကောင်းသော ပြုလုပ်အသက်မွေးမှုကိုပင် မကောင်းကံဟုလည်းကောင်း ခေါ်ဆိုရပေ၏။ ဘာကြောင့် ကောင်းသောပြုလုပ် အသက်မွေးမှုကို ကောင်းကံဟု လည်းကောင်း၊ မကောင်းသော ပြုလုပ်အသက်မွေးမှုကို မကောင်းကံဟုလည်း ကောင်း ခေါ်ဆိုနိုင်ပါသနည်း။

ထိုကောင်းသော ပြုလုပ်မှုနှင့် မကောင်းသော ပြုလုပ်မှုတို့၏ ကိုယ် အမှုအရာ၊ နှုတ်အမှုအရာ၊ စိတ်အမှုအရာတို့ကတော့ ပြုပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဖြစ်ပျက်ကုန်ဆုံးသွား၍ မရှိကြတော့ပေ။ သို့ပင် မရှိကြသော်လည်း ထိုပြုလုပ်စဉ် အချိန်က အမှုအရာတို့ကတော့ စိတ်၌ မြှုပ်နှံသကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ သတ္တိအရှိန်အဟုန်တို့ကတော့ ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသေးသည်။ ဒါကြောင့် မိမိတို့ အလိုရှိသောအခါ ထိုသတ္တိအရှိန်အဟုန်တို့ကို အမှီပြု၍ ပြန်၍ တွေးလိုက်သော အခါ၊ ထိုအမှုအယာပုံဟန်သန္တာန်တို့သည် စိတ်မှာထင်းခနဲ ပြန်၍ ပေါ်လာ ရပေသည်။ ဒါကြောင့် လူသွားလျှင် အရိပ်ကပ်ပါနေသကဲ့သို့ မိမိတို့ ပြုလုပ်ခဲ့ သော ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှုတို့သည်လည်း မိမိတို့နောက်သို့ အရိပ်သဖွယ် ကပ်၍ ပါနေပေသည်။ ဒါကြောင့် ကံဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

ကံ၏ အကျိုး

ကောင်းပြီ၊ ထိုကောင်းမှုကိုပြုသော ကောင်းကံကြောင့် ကောင်းကျိုးကို ပေးနိုင်သည်ဟူသော အထောက်အထားနှင့် မကောင်းမှုကို ပြုသော မကောင်းကံ ကြောင့် မကောင်းကျိုးကို ပေးနိုင်သည်ဟူသော အထောက်အထားတို့ကို ပေးနိုင် ပါသလား၊ ပေးနိုင်ပါသည်။ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့သည်၊ ကောင်းမှုကို ပြုနေသောအချိန်မှာပင် ကောင်းသောကိုယ်အမှုအရာ၊ ကောင်းသော နှုတ် အမှု အယာတွေ ဖြစ်၍နေခြင်း၊ စိတ်၏ ချမ်းသာကြည်လင်မှုနှင့်လည်း ပြည့်စုံနေခြင်း တို့သည် ဖြစ်၍နေရပေ၏။ သို့သော်လည်းပဲ ထိုကောင်းမှု ပြုသောသူတို့၏

ကောင်းသော ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာတို့နှင့် စိတ်၏ အမူအရာတို့ ကတော့ ပြုပြီးသွားသည်နှင့် ဖြစ်ပျက်ကုန်ဆုံးသွား၍ မရှိကြတော့ပေ။ သို့ပင် မရှိကြတော့ပေမယ့် ပြုတုန်းက ဖြစ်၍နေသော ကိုယ်နှုတ်စိတ် အမူအယာတို့က တော့ စိတ်ထဲ၌ မြှုပ်နှံသကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး သတ္တိအရှိန်အဟုန်တို့ကတော့ ကျန်ရစ်ခဲ့ပေ သေးသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ချိန်ချိန်မှာ ထိုကောင်းမှုကို ပြန်၍ တွေးလိုက်သည် နှင့် စိတ်မှာ ထိုကောင်းမှု ပြုတုန်းက ကိုယ်နှုတ်အမူအရာ အရိပ်တွေကပေါ်လာပြီး စိတ်၏ ချမ်းသာမှုသည်လည်း ဖြစ်၍လာရပြန်တော့၏။ အကြိမ်ကြိမ်တွေးလျှင် အကြိမ်ကြိမ်ပေါ်လာ၍ အကြိမ်ကြိမ်စိတ်လည်း ချမ်းသာ၍နေရတော့၏။ ဒါ့ကြောင့် ကောင်းမှုပြု၍ဖြစ်သော ကောင်းကံသည် ကောင်းကျိုးကို ပေးနိုင်ပါ သည်။

ထိုကဲ့သို့ပင် မကောင်းမှုပြုသော သူတို့သည်လည်း မကောင်းမှုကို ပြုနေတုန်းမှာပင် ကိုယ်နှုတ်ကြမ်းတမ်း၍ စိတ်လည်း ညစ်ညူးနေရ၏။ နောင် တစ်ချိန် ထိုအာရုံကို ပြန်တွေး၍ ပေါ်လာသည်နှင့် စိတ်ညစ်ညူး၍ ဆင်းရဲနေရ၏။ ထို့ကြောင့် မကောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်သော မကောင်းကံသည်လည်း မကောင်းကျိုး ကို ပေးနိုင်ပါသည်။

ကံနှင့်ကံ၏ အကျိုးတို့ ကူးစက်ပုံ

ကံနှင့်ကံ၏ အကျိုးတို့ အဘယ်ကဲ့သို့ ကူးစက်၍ ဘဝ အသစ်တဖန် ဖြစ်ရပါသနည်း။

ကံနှင့်ကံ၏ အကျိုးတို့သည် ကူးစက်၍ ဘဝအသစ်တဖန် ဖြစ်ရပုံကား လူတို့သည် သေခါနီးသောခါ၌ အားအင်တွေ ဆုတ်ယုတ်ကုန်ခန်း၍ ခြေလက်တို့ ကိုပင် မလှုပ်နိုင်တော့ပေ။ ထို့ထက် အားနည်းလာသောအခါ မိမိလျှာကိုပင် မသိမ်းနိုင်တော့ပေ။ မိမိ၏ ရုပ်ကိုယ်ကြီးကို ဘယ်လိုပင် မသိမ်းနိုင်ပေမယ့် စိတ်ကလေးကတော့ အားငယ်စွာဖြင့် သိပ္ပက်သိပ္ပက်နှင့် အလုပ်လုပ်ဆဲပါပဲ။ ထိုအချိန်၌ ဒါနပြုခဲ့ဖူးသောသူသည် ယခုပင် ထပ်ပြီးလှူဒါန်းနေရသလို ဖြစ်နေ ခြင်း (သို့မဟုတ်) လှူဒါန်းစဉ် အခါတုန်းက ပါခဲ့သော အလှူခံတွေ၊ လှူရန်

ပစ္စည်းတွေ အဆောင်အယောင် အသိုင်းအဝိုင်းတွေကို ပြန်ပြီး မြင်နေရခြင်း (သို့မဟုတ်) ထိုကုသိုလ်ကြောင့် ရောက်ရမည့် အမိဝမ်းရေ နတ်သမီး ဗိမာန် ပဒေသာပင်စသော နိမိတ်တို့ကို ထင်မြင်နေရခြင်းဆိုတဲ့ ဒီနိမိတ်သုံးပါးထဲက တစ်ပါးပါးသည် ထင်မြင်၍လာရ၏။ ထင်မြင်လာသော ထိုနိမိတ်ကိုစိတ်သည် ကပ်၍ ဆုပ်ထားသလိုဖြစ်ပြီး ဝမ်းသာကြည်နူး၍ နေရ၏။ ထိုအခိုက် သေသောသူ သည် ကောင်းသောဘဝ ဘုံဌာနသို့ ရောက်ရလေတော့၏။ (ဤကား မိမိပြုခဲ့ သော ကောင်းမှုနိမိတ်ကို အမှီပြု၍ ကောင်းသောဘဝ အသစ်တဖန် ဖြစ်ရခြင်း တည်း။)

မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့သောသူတို့သည်လည်း ယခုပင် ထိုမကောင်းမှုကို ပြုလုပ်နေရသလိုဖြစ်ခြင်း။ ထိုမကောင်းမှုပြုခဲ့တုန်းက ပါဠိသော ဒုတ်၊ ဓားစွဲသော မကောင်းမှု အသိုင်းအဝိုင်းတို့ကို ထင်မြင်ရခြင်း၊ ထိုမကောင်းမှုကြောင့် ရောက်ရ မည့် ငရဲအိုး၊ ငရဲထိန်း၊ ငရဲ မီးလျှံ၊ ခွေးနက်ကြီးစသော မကောင်းသော နိမိတ် တို့ကို ထင်မြင်နေရခြင်း၊ ဒီသုံးပါးထဲက တစ်ပါးပါး ထင်လာကာ စိတ်ညစ်ညူး ဆင်းရဲနေသောအခိုက်၌ သေသောသူသည် မကောင်းသောဘဝ ဘုံဌာနသို့ ရောက်ရလေတော့၏။ (ဤကား မိမိပြုခဲ့သော မကောင်းမှုနိမိတ်ကို အမှီပြု၍ မကောင်းသော ဘဝဘုံဌာနသို့ ဖြစ်ရခြင်းတည်း။ ဤသို့ မိမိတို့ ပြုခဲ့သော ကံနိမိတ် အားလျော်စွာ ဘဝအသစ်တဖန် ဖြစ်ရခြင်းပေတည်း။)

ရှေ့ဘဝနှင့် နောက်ဘဝ ရှိမရှိ

ကံကြောင့် ဘဝအသစ်တဖန် ဖြစ်တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ ရှေ့ဘဝနှင့် နောက်ဘဝရော ရှိနိုင်ပါသလား။

“ရှေ့ဘဝနှင့် နောက်ဘဝက ရှိနိုင်ပါသည်။ လူတိုင်းလူတိုင်း အိပ်မက် မက်ဖူးကြပါသည် အိပ်မက်မက်သောသူသည် အိပ်မက်ထဲ၌ ပျော်ရွှင်စရာ မြင်မက် နေလျှင် ပျော်ရွှင်သောဘဝတစ်ခုဖြစ်နေရ၏။ အိပ်နေသော တုံးလုံးကြီးကလည်း

ရှိ၍နေပြန်၏။ အိပ်မက်ထဲ၌ ကြောက်စရာ စိတ်ဆင်းရဲစရာ မြင်မက်နေလျှင် ကြောက်လန့်၍ စိတ်ဆင်းရဲနေသော ဘဝတစ်ခု ဖြစ်နေရ၏။ အိပ်နေသော တုံးလုံး ကြီးကလည်း ရှိ၍နေပြန်၏။ ဒါဟာ လူတစ်ယောက်တည်းက ဘဝနှစ်ခုဖြစ်နေခြင်းတို့ပါတည်း။ ဒါ့ကြောင့် ရှေ့ဘဝနှင့် နောက်ဘဝတို့ကလည်း ရှိနိုင်ပါတော့သည်။

အကျဉ်းချုံး၍ ကြည့်လိုက်ပြန်သော်

ထို့ကြောင့် ဆိုခဲ့ပြီးတို့ကို ပေါင်းရုံး၍ အကျဉ်းချုံးကြည့် လိုက်ပြန်သော် မိမိတို့ ယခုရထားသော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာကြီးဟာ ဆင်းရဲနေသော ဒုက္ခသစ္စာကြီး ဖြစ်နေတော့၏။ ထိုဒုက္ခသစ္စာကြီးက ဆင်းရဲ၍ တွန်းကန်ပေးမှုကြောင့် ချမ်းသာ ချင်တယ်ဟူသော တွယ်ငြိမှု သမုဒယသစ္စာသည် ဖြစ်၍လာရတော့၏။ သမုဒယ သစ္စာ၏ ချမ်းသာချင်တယ်ဟူသော တွန်းကန်ပေးမှုကြောင့်လည်း ကောင်းမကောင်း ပြုလုပ်မှုတွေ ဖြစ်လာရတော့၏။ ကောင်းမကောင်း ပြုလုပ်မှုတွေကြောင့်လည်း ကောင်းကံ မကောင်းကံတွေ ဖြစ်လာရပြန်၏။ ကောင်းကံကြောင့် ကောင်းသော ဘဝ၊ မကောင်းကံကြောင့် မကောင်းသောဘဝ အသစ်တဖန်တို့သည် ဖြစ်ရပြန် တော့မည်ဟူသော ဒုက္ခသစ္စာကြောင့် သမုဒယသစ္စာဖြစ်၊ သမုဒယသစ္စာကြောင့် လည်း ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်ရပြန်ဟူသော မဆုံးနိုင်သော ဆင်းရဲသံသရာကြီးကို ဉာဏ်နှင့် မြင်အောင် ကွင်းဆက်၍ကြည့်ပါ။

တစ်ခါ အဓိပ္ပါယ်ဖော်၍ ချဲ့ကြည့်ပြန်သော် ချမ်းသာချင်တာသည် ဆင်းရဲလို့လား၊ ချမ်းသာလို့လား၊ ဆင်းရဲလို့ ချမ်းသာချင်တာ၊ ချမ်းသာလို့ ချမ်းသာချင်တာ မဟုတ်သည်ကို မြင်အောင်ကြည့်ပါ။ ဆာလောင်မှု ဆင်းရဲလို့ စားပေးရတာ။ စားပေးလိုက်တော့ သက်သာသွားတာ၊ (တကယ့်ချမ်းသာစစ် မဟုတ်ပါ။) ကောင်းကောင်းစားချင်လို့ ရှာကြံရတာ၊ ရှာကြံရတဲ့ ဆင်းရဲက သာ၍ဆိုး၊ အပျင်းနှိပ်စက်လို့ ပျော်ချင်တာ၊ ပျော်နိုင်အောင် ရှာရတာက သာ၍ဆိုး၊ အပျင်းနှိပ်စက်လို့ အပျော်ရှာ၊ ပျော်တဲ့နောက်မှာ အပျင်းကပ်ခါ မတင်းတိမ်နိုင်၍ ပျင်းမဆုံး။ ဘဝဖြစ်လျှင် ပျက်မည်ပင် မြဲထင်အမြင်မှား၊ အမြင်မှားကာ လိုက်ကြ

ရာ လိုက်လေ လိုက်လေ ဝေးလေလေနှင့် ကရွတ်ကင်းလျှောက် ပမာရောက်သို့။
ဘဝဟူသည်-မရှိတောင့်တ-ရှိကြောင့်ကြနှင့်-အနှစ်မပါ ဗလာထီးထီး အချည်းနှီးကို
ညာဏ်နှင့်မြင်အောင်ကြည့်၍ ဆင်းရဲလို့ ချမ်းသာချင်၊ ချမ်းသာချင်မှု
နှင့် ကံပြုလုပ်၊ ကံပြုလုပ်တော့ ဆင်းရဲပဲပြန်၍ရ ဟူသော ချမ်းသာမယောင်ယောင်
နှင့် ဆင်းရဲအတိသော ဖြစ်၍နေသော ဤသံသရာဒုက္ခကြီးကို မြင်အောင်ကြည့်၍၊
ထိုသံသရာ ဒုက္ခကြီးမှ လွတ်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို တွေ့ရှိအောင် ကြိုးစားရပေတော့
မည် သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့။

နိရောဓသစ္စာ - နိဗ္ဗာန်

သံသရာမှလွတ်၍ နိဗ္ဗာန်ရရန် တိုက်တွန်းတာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ။
နိဗ္ဗာန်ကရော ရှိနိုင်ပါသလား?

“နိဗ္ဗာန်ကရှိနိုင်ပါသည်။ ယခုရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ဆင်းရဲတို့ကို ထင်ရှားစွာ
တွေ့မြင် နေရသဖြင့် ထိုရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်ဆင်းရဲတို့၏ ချုပ်ဆုံးရာ နိဗ္ဗာန်သည်
ရှိနိုင်ပါသည် (ဖြစ်ပျက်ရှိလျှင် မဖြစ်မပျက်လည်း ရှိရမည်။)

“နိဗ္ဗာန်ရှိခဲ့လျှင် ယခုဘဝပင် တွေ့နိုင်ပါသလား နောက်ဘဝကျမှ တွေ့
ရမှာလား။”

“ယခုဘဝပင်တွေ့နိုင်ပါသည် ကျင့်စဉ်မှန်တို့ ပေါ်ထွန်းနေသ၍ ကာလ
ပတ်လုံး အားထုတ်သောသူသည် အချိန်မရွေး တွေ့နိုင်ပါသည်။” “နိဗ္ဗာန်ဟာ
ကျင့်မှပဲ တွေ့နိုင်ပါသလား။ မှန်းဆ၍ရော မတွေ့နိုင်ဘူးလား။”

“နိဗ္ဗာန်ဟာ ကျင့်မှလည်းတွေ့နိုင်ပါသည်။ မှန်းဆ၍လည်း တွေ့နိုင်ပါ
သည်” ယခုအခါ ကျင့်စဉ်တို့ကို တစ်နေရာ တစ်ဌာန၌ စနစ်တကျသင်ယူ၍
စနစ်တကျအားထုတ်ပါလျှင် ပါရမီညာဏ်အား ကြီးမားသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်
ကျဉ်းကျဉ်းနှင့် အလွယ်တကူ တွေ့နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ပါရမီညာဏ်အား အလတ်
စားရှိသော သူတို့ကတော့ မကျဉ်းမကျယ်ရှု၍ တွေ့နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ပါရမီညာဏ်
အား နည်းပါးသူတို့ကတော့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ဇွဲကောင်းကောင်းဖြင့် အကျယ်
တဝင့် ရှုမှသာ တွေ့နိုင်ပါလိမ့်မည်။

“တစ်ခါ နိဗ္ဗာန်ကိုမှန်းဆ၍ တွေ့နိုင်ပုံကတော့” ယောဂီ ယခုပင် မိမိ၏ စိတ်ကို ကြည့်လိုက်ပါ ဒေါသမဖြစ်ပဲ ငြိမ် ၍နေသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ နောက် မိမိဘဝ၌ တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးသော မကျေနပ်ဆုံး အာရုံကို ပြန်၍ တွေးလိုက်ပါ။ ထိုအာရုံစိတ်မှာ ပေါ်လာသည်နှင့် ဒေါသဖြစ်၍ စိတ်လှုပ်ရှား ဆူပွက်ပူလောင်၍ လာလိမ့်မည်။ ဒီအခါ ထိုအာရုံကို ဆက်မတွေးတော့ဘဲ ရပ်ထားလိုက်ပါ။ (သို့မဟုတ်) ရှုမှတ်ပစ်လိုက်ပါ။ ပျောက်သွားပါလိမ့်မည်။ ဒီအခါ ပထမ ဒေါသ မဖြစ်သေး၍ ငြိမ်သက်နေပုံနှင့် နောက် ဒေါသဖြစ်၍ စိတ်လှုပ်ရှား ဆူပွက်ပူလောင်လာပုံကိုလည်းကောင်း၊ ထိုပူလောင်မှု ပျောက်ငြိမ်း သွား၍ စိတ်အေးချမ်းသွားပုံကိုလည်းကောင်း၊ မြင်အောင်ကြည့်လိုက်ပါ။ ဒေါသနှင့်၊ ပူလောင်မှုတွေ၊ ပျောက်ငြိမ်းသွားသည်နှင့် စိတ်အေးချမ်း၍သွားသည်။ ဒီတစ်ခဏ ဒေါသကုန်သွား၍ တစ်ခဏ အေးချမ်းသွားတာဟာ ဒေါသက္ခယောနိဗ္ဗာ နံပါ ပဲ။ ဒီဒေါသကို တစ်ဖန်ပြန်၍ မဖြစ်လာအောင် အပြတ်အသတ် ပယ်သတ်နိုင် ပါလျှင် ဒေါသတွေ လုံးဝကုန်သွား၍ ဒေါသပူတွေ လုံးဝငြိမ်းသွားတဲ့ နိဗ္ဗာန်ပါပဲ။ ဒီကဲ့သို့ပဲ လောဘ၊ တစ်ခဏ ပျောက်သွားလျှင် တဏှာပူ တစ်ခဏငြိမ်းတဲ့ တဏှာက္ခယောနိဗ္ဗာနံ၊ မောဟ တစ်ခဏပျောက်သွားလျှင် မောဟပူ တစ်ခဏ ငြိမ်းတဲ့ မောဟက္ခယောနိဗ္ဗာနံပါပဲ။ ဒီမှတဆင့်တက်၍ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ကိလေသာတို့ကို တဖန်ပြန်၍ မဖြစ်အောင်၊ အကုန်အစင် ပယ်သတ်လိုက်နိုင်ပါ လျှင် ကိလေသာ အပူတွေ အကုန်ငြိမ်းသွားတဲ့ ကိလေသနိဗ္ဗာန်ပါပဲ။ ရဟန္တာ ဆိုတာဟာ ကိလေသာအပူတွေ အကုန်ငြိမ်းသွား၍ စိတ်ချမ်းသာမှုနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆိုတာပါ။ ဝိပါကခန္ဓာဝန်သာကျန်ပါတော့တယ် ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဒီဘဝ ကုန်ဆုံး၍သွားလျှင် နောက်ထပ်ဘဝ အသစ်တဖန် မဖြစ်တော့ပါဘူး။ ဒါကိုပင် ခန္ဓာဝန်ဒုက္ခကြီးငြိမ်းသွားတဲ့ ခန္ဓနိဗ္ဗာန်ခေါ်တာပါပဲ။ (လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ကိလေသာတို့သည် စိတ်မှာ ဖြစ်လာသောအခါ ပူလောင်ပုံကိုလည်းကောင်း၊ ထိုလောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကိလေသာတို့သည်ပျောက်သွား၍ စိတ်မှာ အေးချမ်း သွားပုံကိုလည်းကောင်း မြင်အောင်ကြည့်၍ ကိလေသနိဗ္ဗာန်ကို မှန်းဆ၍ ကြည့် ပါ။)

သစ္စာလေးပါး စုံ၍သွား

ယခုသုံးသပ်ပြခဲ့သောကြောင့် မိမိရထားသော ရုပ် နာမ် ခန္ဓာ အစုအဝေး ကြီးဟာ ဆင်းရဲနေသော ဒုက္ခအမှန်ဖြစ်နေ၍ ဤကား ဒုက္ခသစ္စာကြီး ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကြီးကို အကောင်းထင်ပြီး တွယ်ငြိနေမှုကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာကြီးကိုပဲ ထပ်ကာထပ်ကာဖြစ်ရ၍ သံသရာ ရှည်လျားစေသော တွယ်ငြိမှု ကို ဤကား ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထိုဒုက္ခ သမုဒယ တို့၏ အပြစ်တို့ကို အမှန်အတိုင်းမြင်၍ ငြီးငွေ့ကာ စွန့်လွှတ်နိုင်၍ အေးချမ်းသော သဘောကို ဤကား နိရောဓသစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း ဤသို့ သုံးသပ်ပြခဲ့သောကြောင့် ဒုက္ခ သမုဒယ နိရောဓသစ္စာတို့ကို အမှန်အတိုင်းမြင်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသစ္စာလည်း ပါပြီးဖြစ်၍ သစ္စာလေးပါးတို့ စုံ၍သွားပါပြီ။

ရှုကြည့်ရန်

ဒီတော့ ဒီအဆင်းရဲကြီးက လွတ်မြောက်အောင် ဘယ်လိုရှု၍ ထွက်ရမည်နည်း။

“ဆင်းရဲတာက ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဆင်းရဲကို အကောင်းထင် တွယ်ငြိ၍ ဆင်းရဲကိုပဲ ထပ်ကာထပ်ကာ ဖြစ်စေတာက သမုဒယ သစ္စာ၊ ဒီတော့ ဆင်းရဲကို ထပ်ကာထပ်ကာ ဖြစ်စေသော သမုဒယတွယ်ငြိမှုကို ပယ်သတ်ရမည်ဖြစ်သည်။”

ဒီသမုဒယသည် အဘယ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သနည်း။

“ဤသမုဒယသည် ဤဒုက္ခသစ္စာ မိမိရထားသော ရုပ် နာမ် ခန္ဓာကြီးကို မှီ၍ဖြစ်သည်၊ ကိန်း၍လည်းဖြစ်သည်။”

ဒါ့ကြောင့် ဤဆင်းရဲနေသော ဒုက္ခသစ္စာကြီး၏ သဘောအမှန်ကို အမှန်အတိုင်းမြင်၍လာအောင် မိမိ၏ ရုပ်အစိတ်စိတ် နာမ် အစိတ်စိတ်တို့ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ သဘောတရားမျှ ဆိုက်၍လာအောင် ရှုကြည့်ရမည် ဖြစ်တော့၏။

ဤသို့ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာရှုကြည့်၍ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ သဘောမျှ ဖြစ်ခြင်းတို့ကို ဉာဏ်မှာအရှင်းသား မြင်လိုက်သည်နှင့်

ရုပ်နာမ်ဒုက္ခတို့ကို အကောင်းထင်၍ တွယ်ငြိနေသော သမုဒယသည် ပျောက်သွား၍ အလိုလိုပယ်ပြီးသား ဖြစ်၍သွားတော့၏။ တွယ်ငြိနေ၍ ပူလောင်မှုဖြစ်နေသော သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ပြီးသား ဖြစ်သွားသည်နှင့် ပူလောင်မှုကင်း - အေးချမ်းခြင်း နိရောဓကို အလိုလိုဆိုက်ရောက်၍ သွားပေတော့၏။

ဒါ့ကြောင့် မိမိရထားသော ဒုက္ခသစ္စာကြီးက ပြ၍နေသော သုံးဆယ့်နှစ် ကောဋ္ဌာသ ရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက် မမြဲခြင်း အနိစ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်၍ နေခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခ၊ အနှစ်သာရလုံးဝမရှိခြင်းကြောင့် အတ္တမဟုတ်၊ အနတ္တ၊ မတင့်တယ်ခြင်း အသုဘတို့သည် ဟုတ်ပေသားပဲဟု သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်အမြင် တစ်ချက် ရှင်းလိုက်သည်နှင့် တွယ်ငြိပူလောင်မှု၊ သမုဒယ သစ္စာပျောက်၊ အေးချမ်းမှု နိရောဓဆိုက်ရောက်၍ ဤရုပ်နာမ်ခန္ဓာကြီးကို ဒုက္ခ သစ္စာကြီးဟု တစ်ချက်မြင်လျှင် သမုဒယပယ်ပြီး နိရောဓဆိုက်ပြီး နှစ်ချက်မြင် လျှင် နှစ်ခါဆိုက်၊ အကြိမ်ကြိမ်မြင်၍ အကြိမ်ကြိမ်ဆိုက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ် နိုင်သည်ဖြစ်၍ သံသရာမှ ထွက်နိုင်ကြပါ စေသတည်း။ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားပါတည်း။

ဤပါး

မှတ်ချက် ။ ။ မိမိတို့ရထားသော ဤရုပ်နာမ်ခန္ဓာကြီးကို အကောင်းထင်၍ တွယ်ငြိမှုသမုဒယသစ္စာကြောင့် ဆင်းရဲသံသရာ ရှည်ရသည်။ မိမိတို့ ရထားသော ဤ ရုပ်နာမ် ခန္ဓာကြီး၏ ဆင်းရဲ မကောင်း နေပုံတို့ကို အမှန်အတိုင်းမြင်သော မဂ္ဂသစ္စာကြောင့် ဆင်းရဲ သံသရာမှ လွတ်ရသည်။

ဦးနန္ဒ

တပ်ဦးကျောင်း၊ မန်းတောင်ခြေ
ဘုန်းတော်တိုး၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်
မန္တလေးမြို့။

၁၃၆၄ ခု၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၄ ရက်။

သစ္စာလေးပါး မြတ်တရား (၂)

ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲတာအမှန်ပါ။ သမုဒယသစ္စာ ဆင်းရဲကြောင်း အမှန်တရား၊ နိရောဓသစ္စာ ဆင်းရဲငြိမ်းရာ အမှန်တရား၊ မဂ္ဂသစ္စာ ဆင်းရဲငြိမ်းကြောင်း ကျင့်စဉ်တရား။

ဒုက္ခသစ္စာ

ယောဂီ သတိ ! မိမိယခု ရထားသော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ အစုအဝေးကြီးဟာ ဆင်းရဲနေတာလား၊ ချမ်းသာနေတာလားဟု မြင်အောင် ကြည့်ရမည်ဖြစ်သည်။ မိမိ၏ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအစုအဝေးကြီးသည် အမိဝမ်းက ကျွတ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စားဝတ်နေရေးတို့ဖြင့် ပြုပြင်ပေးနေရခြင်း၊ ရှူလေ၊ ရှိုက်လေတို့ဖြင့် ပြုပြင်ပေးနေရခြင်း၊ အလိုလို နာကျင်ကိုက်ခဲ ပူလောင်မှုတို့ကြောင့်လည်း ခဏခဏ ပြုပြင်ပေးနေရခြင်း၊ ဖျားခြင်း၊ နာခြင်း၊ ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ ဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် ဆေးဝါး စသည်တို့ဖြင့် အမျိုးမျိုးပြုပြင်ပေးနေရခြင်း၊ ဤသို့ ပြုပြင်ပေးနေလိုက်လို့ အစဉ်သဖြင့် ကောင်းသွားရောလားဆိုတော့ အချိန်တန်တော့ ဘယ်လိုမှ ပြုပြင်လို့ မရတော့ဘဲ တစ်ဘဝဆုံး၍ တုံးရပြန်တော့၏။ ဒါ့ကြောင့် အားလုံး ခြုံလိုက်သောအခါ မိမိရထားသော ခန္ဓာအစုအဝေးကြီးဟာ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပြိုကွဲခြင်းတို့သာ အဆုံးရှိခြင်းကြောင့် ဒုက္ခအစစ်၊ အဆင်းရဲဖြစ်နေသည်ကို မြင်အောင်ကြည့်ပါ။

သမုဒယသစ္စာ

သမုဒယသစ္စာဟူသော လောဘတဏှာသည် ဤရုပ်နာမ် ခန္ဓာကြီးကို မှီ၍ တဏှာ၏အကြိုက်ဖြစ်သော ကောင်းတာကိုမြင်ရ၍ ဝမ်းသာ၏၊ ကျေနပ်၏၊ ကောင်းတာကို ကြားရ၍ ဝမ်းသာ၏၊ ကျေနပ်၏။ ကောင်းသောအနံ့ကို နမ်းရှူရ၍ ဝမ်းသာ၏၊ ကျေနပ်၏၊ ကောင်းသောအရသာကို စားရ၍ ဝမ်းသာ၏၊

ကျေနပ်၏။ ကောင်းသောတွေ့ထိမှုကြောင့် ဝမ်းသာ၏။ ကျေနပ်၏။ ကာမဂုဏ် အာရုံတို့ကို တွေးတောကြံစည်ရမှုကြောင့်လည်း ဝမ်းသာ၏။ ကြည်နူး၏။ ဒါ့ကြောင့် ဤဒုက္ခသစ္စာကြီးကို ခင်မင်၏။ တွယ်တာ၏။ အကောင်းထင်၏။ လက်မလွှတ်ချင်ဖြစ်တော့၏။ ဤရုပ်နာမ်ခန္ဓာကြီး၌ ရှိ၍နေသော ရွံရှာဖွယ်၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်များကိုပင် (အပြစ်မမြင်နိုင်ဘဲ) ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဟု ကပ်ငြိ၏။ တွယ်တာ၏။ ခိုင်သည်၊ မြဲသည်ဟုလည်း ထင်လိုက်သေး၏။

ဤရုပ်နာမ်ခန္ဓာကြီးကိုသာ တွယ်တာသလားဆိုတော့ မဟုတ်သေး။ သူ့ကိုယ် သူ့ဟာ သူ့ဟူ၍လည်း စွဲထင်လိုက်သေး၏။ သစ်ပင်တောတောင်၊ ရေမြေတို့ကိုပင် ရှုမျှော်ခင်းဟု သာယာလိုက်လေခြင်းဟု တွယ်တာလိုက်သေး၏။ ဘာမှမဟုတ်တဲ့ သစ်ပင်ကလေးကိုပင် သဘာဝအလှပန်းကလေးဟုလည်းကောင်း၊ သဘာဝအလှ လမ်းကလေးဟုလည်းကောင်း၊ တွယ်တာလိုက်သေး၏။ ရှင်းတော့ ရှင်းလို့ ကြည့်ကောင်းတယ်၊ ရှုပ်တော့ ရှုပ်လို့ ကြည့်ကောင်းတယ်နှင့်လည်း လောကအတွင်းမှာ ရှိရှိသမျှတို့ကို ဆိုင်သည်ဖြစ်စေ မဆိုင်သည်ဖြစ်စေ တွယ်တာ လိုက်သေး၏။ ဤလောကအတွင်းမှ မြင်မြင်ကရာ တွေ့တွေ့ကရာတို့ကို တွယ်တာလို့ အားမရတဲ့အပြင် မမြင်ရသေးတဲ့ တမလွန်လောက၊ နောက်ဘဝ ကိုလည်း လှမ်း၍ လူဖြစ်ရပါလို့၏။ လူတွင်၊ လူမင်းဖြစ်၍ မောင်းမမိသံ ခြွေရံသင်းပင်းများ ခွေး၊ နွား၊ ကြက်၊ ဝက် ရင်သွေးများနှင့် ပြည့်စုံရပါလို့၏။ နတ်တွင်၊ နတ်မင်း၊ နတ် ယမင်း တစ်ဖက် ငါးရာ တစ်ထောင်လောက်ဖြင့် ပြည့်စုံရပါလို့၏ဟု ဆုတောင်းရင်း တွယ်တာကြပြန်သေး၏။ ဤလောကသည် ကောင်းတာကိုမှ တွယ်တာသလားဆိုတော့ ငါသေလျှင် သူရဘွဲ့ ကျန်ရစ်၍ လူစွမ်းကောင်းကြီးဖြစ်ရန် တွယ်တာ၍ ငါကွဟု သေပွဲကိုလည်း ဝင်လိုက်ပါသေး ၏။ ဤသို့ မဆုံးနိုင်သော တွယ်တာခြင်းတို့ဖြင့် တွယ်တာပါသော သမုဒယ သစ္စာ၊ တဏှာလောဘကြောင့် ဘဝအထပ်ထပ် သံသရာရဟတ်ခြားကတော့ ဖန်ခါခါ မပြတ် သွားကာ မရပ်မနား လည်ပတ်ကြရကုန်တော့၏။ (ဒုက္ခကြောင့် သမုဒယဖြစ် သမုဒယကြောင့် ဒုက္ခပဲပြန်၍ရ။)

နိရောဓသစ္စာ = နိဗ္ဗာန်

ဝါနတော နိက္ခန္တိ နိဗ္ဗာန် = ဝါနတော - တဏှာမှ၊ နိက္ခန္တိ - ထွက်
မြောက်တတ်သောတရားတည်း။ နိဗ္ဗာန် - တဏှာမှ ထွက်မြောက်တတ်သော
တရား။

နိဗ္ဗာန်ဟာ အကြောင်းနိဗ္ဗာန်၊ အကျိုးနိဗ္ဗာန် ဟူ၍ ၂ မျိုး ရှိသည်
ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင် -

၁။ အကြောင်းနိဗ္ဗာန်သည် အလိုလိုငြိမ်း၍နေသော ပကတိ အငြိမ်းဓာတ်သဘော
ဖြစ်ပေသည်။

၂။ အကျိုးနိဗ္ဗာန်သည် ကိလေသာပူတွေ ပျောက်ငြိမ်း၍ သွားသဖြင့် ချမ်းသာ
သော သဘောပင် ဖြစ်ပေသည်။

အကြောင်းနိဗ္ဗာန် - မီးတောက်သည် အစကတည်းကိုက ရှိမနေ၍
အလိုလိုငြိမ်းနေသကဲ့သို့ = အကြောင်းနိဗ္ဗာန်သည်လည်း ရုပ်နာမ် ခန္ဓာတို့ လုံးဝမရှိ
ကင်း၍နေသဖြင့် ထိုနိဗ္ဗာန်၌ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည် လုံးဝ
မဖြစ်နိုင်တော့ဘဲ အလိုလိုဆင်းရဲငြိမ်း၍နေသော ပကတိ အငြိမ်းဓာတ်သဘော
ဖြစ်ပေသည်။

အကျိုးနိဗ္ဗာန် - ဖြစ်ရှိ၍နေသော မီးတောက်ကလေးသည် ငြိမ်းသတ်လိုက်
သဖြင့် ငြိမ်း၍သွားသကဲ့သို့ ကိလေသာတို့ကို ကျင့်ကြံ ကြိုးကုတ် အားထုတ်၍
ပယ်သတ်လိုက်သဖြင့် ကိလေသာပူတို့သည် ပျောက်ငြိမ်းသွား၍ ချမ်းသာခြင်း
သဘောပင် ဖြစ်ပါပေသည်။

ထိုအကြောင်းနိဗ္ဗာန်၊ အကျိုးနိဗ္ဗာန် ၂ မျိုးတို့တွင် အကြောင်းနိဗ္ဗာန်၏
သဘောသည် အင်မတန်သိမ်မွေ့ ခက်ခဲနက်နဲလှသဖြင့် ဉာဏ်မမီသူတို့ သိနား
လည်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဒါ့ကြောင့် အကြောင်းနိဗ္ဗာန်၏သဘောကို ဤမျှဖြင့်
ရုပ်နား၍ ပေါ်လွင်ထင်ရှား နားလည်ရန် လွယ်ကူသော အကျိုး ကိလေသာ
နိဗ္ဗာန်ကိုပဲ ရေးပါတော့မည်။

အကျိုးကိလေသာနိဗ္ဗာန်သည် လောဘ၊ ဒေါသ ဖြစ်ဖူးကြသောလူတိုင်း
တွေ့ဖူးကြတဲ့ နိဗ္ဗာန်ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း မိမိတို့ တွေ့ဖူးသော

နိဗ္ဗာန်ကိုပင် နိဗ္ဗာန်ဟု မသိကြသဖြင့် ကျော်သွား၍ အဆင်းရဲတာရှည်ကြရပေသည်။ ဒါကြောင့် သူတော်ကောင်းတို့ မိမိတို့တွေ့ဖူးသော နိဗ္ဗာန်ကို ယခုပင် ဖော်ပြပါမည်။

ယခု မိမိတို့၏ စိတ်ဖြစ်နေပုံကိုပြန်ကြည့်လိုက်ပါ။ ဒေါသမဖြစ်ဘဲ ငြိမ်နေသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ နောက် မိမိတို့ ဘဝအတွင်း၌ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော မကျေနပ်ဆုံးအာရုံကို ပြန်၍တွေးလိုက်ပါ။ ထိုအာရုံ ပေါ်လာသည်နှင့် စိတ်မှာ ဆူပွက်ပူလောင်၍လာသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ထိုပူလောင်သည်ကို မြင်လျှင် ဆက်မတွေးဘဲ ရပ်ထားလိုက်ပါ။ (သို့မဟုတ် ရှုမှတ်လိုက်ပါ) ပျောက်သွားလိမ့်မည်။ ပျောက်သွားသောအခါ စိတ်မှာ ပူလောင်မှုကင်း - ချမ်းသာခြင် ဖြစ်၍ သွားလေသည်။ ဒါဟာ တစ်ခဏ ချမ်းသာ၍သွားသော တစ်ခဏ ကိလေသာငြိမ်းသော တစ်ခဏနိဗ္ဗာန်ပါပဲ။ (ဒေါသကွယောနိဗ္ဗာန်) မိမိတို့တွေ့သော ဒီတစ်ခဏ နိဗ္ဗာန်ကိုပင် နိဗ္ဗာန်မှန်းမသိဘဲ ကျော်၍သွားကာ ဒေါသခိုင်ရာ လိုက်နေကြသဖြင့် အဆင်းရဲ တာရှည်ကြရပေတော့သည်။ ဒီကဲ့သို့ပဲ လောဘကိလေသာ တစ်ခဏငြိမ်ကိုလည်း မသိကြ။ မောဟ ကိလေသာ တစ်ခဏငြိမ်းကိုလည်း မသိကြသဖြင့် အဆင်းရဲ တာရှည်ကြရပေတော့သည်။

ဤလောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ကိလေသာတို့ကို အပြတ်အသတ်၊ ပယ်သတ်နိုင်ပါလျှင် ဘယ်လောက်များ ချမ်းသာလိုက်မည်နည် ဟု မေးမြှောက်ကြည့်လိုက်ပါ။ ဤလောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကိလေသာတို့ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ မဖြစ်အောင် ပယ်သတ်နိုင်၍ စိတ်ချမ်းသာမှု၊ ကြည်လင်မှုနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ရဟန္တာဟုခေါ်တာပါပဲ။ ဘဝတွေကို ဖြစ်စေတတ်သော ကိလေသာတို့ကို ပါဏီသက်လိုက်နိုင်သဖြင့် ဘဝအသစ်ဖြစ်မှုတွေလည်း ကုန်ဆုံး၍သွားပေပြီ။ သို့သော်လည်း ထိုရဟန္တာမှာ စားဝတ်နေတို့ဖြင့် ပြုပြင်၍ပေးနေရဦးမည့် ခန္ဓာဝန် ဆင်းရဲကြီးကတော့ ကျန်၍နေပါသေးတယ်။ ထိုရဟန္တာမှာ ဒီဘဝ၏ ကုန်ဆုံး၍သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ပြုပြင်ပေးနေရတဲ့ ခန္ဓာဝန်ဆင်းရဲမှုကြီးပါ တစ်ခါတည်း ကုန်ဆုံးပြတ်စဲ၍သွားလေတော့၏။ ထိုကုန်ဆုံးပြတ်စဲ၍သွားခြင်းသည်ပင် ခန္ဓာဝန်ချတယ်။ ခန္ဓာပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတယ်လို့ ဆိုတာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကိလေသာဆင်းရဲနှင့် ခန္ဓာဝန်ဆင်းရဲတို့၏ ရုပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းသွား၍ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ လွတ်မြောက်၍ သွားသော နိဗ္ဗာန်၏သဘောကို ဉာဏ်နှင့်မြင်အောင်ကြည့်၍ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုပါ။ သိပါ။

မဂ္ဂသစ္စာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကျင့်စဉ်တရား

မဂ္ဂင်တရားကိုယ် ၈ ပါး

၁။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ	- မှန်စွာမြင်ခြင်း	ပညာ မဂ္ဂင်
၂။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ	- မှန်စွာကြံခြင်း	
၃။ သမ္မာဝါစာ	- မှန်စွာပြောခြင်း	သီလ မဂ္ဂင်
၄။ သမ္မာကမ္မန္တ	- မှန်စွာပြုလုပ်ခြင်း	
၅။ သမ္မာအာဇီဝ	- မှန်စွာအသက်မွေးခြင်း	သမာဓိ မဂ္ဂင်
၆။ သမ္မာဝါယမ	- မှန်စွာအားထုတ်ခြင်း	
၇။ သမ္မာသတိ	- မှန်စွာသတိပြုခြင်း	
၈။ သမ္မာသမာဓိ	- မှန်စွာတည်ကြည်ခြင်း	

ဤ ၈ ပါးတို့တွင် သီလမဂ္ဂင် ၃ ပါးတို့သည် အရိယမဂ် ဖြစ်ပေါ်လာသော အခါမှသာ တစ်ပြိုင်နက် ပါလာနိုင်သည်။ ကျင့်ဆဲအခါ၌ တစ်ပြိုင်နက် မပါနိုင်ပါ။ ပညာမဂ္ဂင် ၂ ပါးနှင့် သမာဓိမဂ္ဂင် ၃ ပါး၊ ဒီ ၅ ပါးတို့ကသာ တစ်ပြိုင်နက် အလုပ်လုပ်ကြပေကုန်၏။

ဒါ့ကြောင့် ရုပ် နာမ် ခန္ဓာတို့၌ နည်းမှန်၊ လမ်းမှန် ရှုကြည့်လိုက်သည်နှင့်-

သမ္မာဒိဋ္ဌိက ရုပ်နာမ်သဘာဝ သဘောလက္ခဏာတို့ကို အမှန်အတိုင်း မြင်၍ -

သမ္မာသင်္ကပ္ပက ထိုရုပ်နာမ်သဘာဝတို့ကို အမှန်အတိုင်း မြင်သထက် မြင်အောင် ကြံစည်တွေးတောမှုပြုသည်။ သမ္မာဝါယမက အမှန်အတိုင်းမြင်အောင် အားစိုက်ခြင်းပြုသည်။ သမ္မာသတိက အမှန်အတိုင်း မြင်သထက်မြင်အောင် အထူးသတိပြုနေသည်။ သမ္မာသမာဓိက အမှန်အတိုင်း မြင်နေအောင် စူးစိုက်ထားသည်။ ဒါ့ကြောင့် ဤရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့ကို တစ်ချက်စိုက်ရှုလိုက်သည်နှင့်

ဤမဂ္ဂင်တရား ၅ ပါးစလုံး တစ်ပြိုင်နက်ပါသည်။ ဒါ့ကြောင့် ဤကား - ရုပ်၊ ဤကား - နာမ်၊ ဤကား - အကြောင်း၊ ဤကား - အကျိုး၊ ဤကား - အဖြစ်၊ ဤကား - အပျက်၊ ဤကား - အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘ၊ ဤကား - ကိလေသာ၊ ဤကား - သံသရာ၊ ဤကား - သံသရာမှ လွတ်ရာတရားဟည်းဟု အမှန်အတိုင်းမြင်၍ ဆင်းရဲသံသရာမှ လွတ်မြောက်နိုင်သော ကျင့်စဉ်တရားတည်း။

ဤသို့သစ္စာလေးပါး စုံ၍သွားပါပြီ။ ဒါ့ကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာမှ လွတ်ချင်လျှင် ရှည်လျားသော သံသရာမှ လွတ်ချင်လျှင် ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဆင်းရဲသံသရာကြီးကို ရှည်စေတတ်သော သမုဒယသစ္စာဟူသော လောဘ၊ တဏှာကို ပယ်သတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသမုဒယ တဏှာသည် ဤရုပ်နာမ် ခန္ဓာကြီးအတွင်း၌ ကိန်းအောင်း၍လည်းကောင်း၊ မှီ၍လည်းကောင်း၊ တွယ်ငြိ၍လည်းကောင်း ဖြစ်နေသောကြောင့် ဤရုပ်နာမ်ခန္ဓာကြီးကို အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာ ခွဲစိတ်ဖြာ၍ အမှန်အတိုင်းမြင်အောင် ရှုရမည်ဖြစ်သည်။ ဤရုပ်နာမ်ခန္ဓာကြီး၌ ဖြစ်ပျက်၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘတို့၏ သဘောတို့ကို အမှန်အတိုင်း မြင်လိုက်သည်နှင့် သမုဒယသစ္စာ လောဘဟူသော တွယ်ငြိမှုသည် အလိုလို လျော့ပါး ပျောက်ဆုံးသွား၍ အငြိမ်းဓာတ်ဟူသော နိရောဓ နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့ အလိုလိုချဉ်းကပ်ပြီးဖြစ်၍ ချမ်းသာရတော့လတ္တံ့ ဟူသတည်း။

ဒါ့ကြောင့် ကိလေသနိဗ္ဗာန်ကို တိတိကျကျ အာရုံပြုနိုင်ရန် ကျင့်စဉ် အကျဉ်းကတော့ -

ရင်ချိုင့်၌ စိတ်စိုက်၍ အခုငါ့စိတ်မှာ ဒေါသဖြစ်နေသလား၊ မဖြစ်ဘူးလားဟု ရှုကြည့်လိုက်ပါ။ မဖြစ်တာ တွေ့လျှင် ဒေါသမဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူးဟု ရှု၍နေပါ။ အကယ်၍ ဒေါသဖြစ်တာတွေ့လျှင် ဒေါသဖြစ်တယ် ဖြစ်တယ်ဟု ပျောက်သွားသည်အထိ ရှု၍နေပါ။ ပျောက်သွားလျှင် ဒေါသမဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူးဟု ပဲ ဆက်၍ရှုနေပါ။ (ဤကဲ့သို့ ဒေါသမဖြစ်လျှင် မဖြစ်ဘူး၊ ဒေါသဖြစ်လျှင် ဖြစ်တယ်ဟု အရှိအတိုင်း ရှုရမည်ဖြစ်သည်။

၁။ စရှု၍ ဒေါသမဖြစ်သည်ကို တွေ့သောအခါ ဒေါသကား ဖြစ်လောက်အောင် အာရုံတိုက်မှာသာ ဖြစ်တဲ့အမျိုးပါကလား။ ဖြစ်လောက်အောင် အာရုံမတိုက်လျှင် မဖြစ်တဲ့အမျိုးပါတကားဟု သိထားလိုက်ပါ။

၂။ ဒေါသဖြစ်၍ စိတ်မှာ ပူလောင်လှုပ်ရှား ဆူပွက်၍နေသည်ကို တွေ့သောအခါ ဤဒေါသသည် စိတ်ကိုပူလောင်၍ ဆင်းရဲစေသော ကိလေသာဟု ဆိုခြင်းသည် ဟုတ်ပါပေသည်ဟု သိလိုက်ပါ။

၃။ ဖြစ်၍လာသော ဒေါသကို ဖြစ်တယ် ဖြစ်တယ်ဟု ရှုမှတ်ပယ်သတ်နေ၍ ပျောက်သွားလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ထိုအာရုံကို ဆက်မတွေး၍ ပျောက်သွားလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ စိတ်မှာ အေးငြိမ်း၍ သွားခြင်းသည် တစ်ခဏ ကိလေသာ အပူငြိမ်းသော နိဗ္ဗာန်ဟု သိလိုက်ပါ။ (ဒေါသက္ခယောနိဗ္ဗာန်)

ဤကဲ့သို့ ဒေါသမဖြစ်သောအခါ ငြိမ်နေ၍ ဒေါသဖြစ်သောအခါ ပူလောင်၍ ဒေါသ ပျောက်သွားသောအခါ တစ်ခဏ ငြိမ်းချမ်းသော ကိလေသ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်အောင်ကြည့်၍ အမှီပြု၍၊ ဤဒေါသကို တစ်ဖန်ပြန်၍ ဖြစ်မလာအောင် အပြတ်အသတ် ပယ်သတ်နိုင်ပါလျှင် ဒေါသပူ လုံးဝငြိမ်း၍သွားသော သမုဇ္ဈေဒနိဗ္ဗာန်ပါတကားဟု မှန်းဆ၍ အာရုံပြုလိုက်ပါ။ (လောဘ မောဟတို့၌ လည်း ဤနည်းအတိုင်းပင်) ဤကဲ့သို့ တစ်ခဏငြိမ်း နိဗ္ဗာန်ကို လက်တွေ့အပိုင်မြင်အောင်ကြည့်၍ သမုဇ္ဈေဒ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုတတ်ကြကုန်ရာသတည်း။

၂၅၇၃၈

ပုံနှိပ်ရေးနှင့်ဖြန့်ဖြူးမှုဦးစီးဌာန

ဦးနု

အမှတ် ၁၀၊ ဘုရားတော်ကြီးလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

294.364/4-7

A1MMGB025738

ရှာင်း၊ မန်းတောင်ခြေ

၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်

မန္တလေးမြို့။

အမှန်တွေလျှင် ကျင့်ရဲရမည်။
အမှားတွေလျှင် စွန့်ရဲရမည်။

သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ
အလှူတကာတို့တွင်
တရားအလှူဟာ အမြတ်ဆုံး ...

ဦးအေးမွှေး + ဒေါ်ဖွားသိန်း

မိ သာ : စု

ပိတောက်မြိုင်ခြံ ၊ နန်းရှေ့ မှ

ဓမ္မဒါန

လှူ ဒါ န် ၊ ပါ သ ပြည်